

PONDĚLÍ, 19. ŘÍJNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Zahajuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 8. října 2009.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, na začátek zasedání bych rád řekl několik slov. Jak jistě víte, polský prezident Lech Kaczyński podepsal před deseti dny Lisabonskou smlouvu. Věřím, že jsme o krok blíže dokončení procesu ratifikace. Také věřím, že proces ratifikace již brzy ukončí Česká republika.

Rád bych vás upozornil, že tento týden ve čtvrtek začíná v 15:00 první doba vyhrazená pro otázky předsedovi Evropské komise, José Manuelu Barrosovi. Tato rozprava představuje významnou institucionální změnu. Výrazně zlepší spolupráci Evropského parlamentu s Komisí. Spolupracoval jsem v této záležitosti s předsedy politických skupin a předsedou Barossem a jsem rád, že se nový postup stane trvalým rysem plenárních zasedání Parlamentu ve Štrasburku. Věřím, že ještě oživí naše rozpravy a dále rozšíří diskuse.

Dámy a pánové, dne 10. října jsme si připomněli Světový den proti trestu smrti. Od roku 2007 je tento den rovněž Evropským dnem proti trestu smrti, jímž vyjadřujeme své rozhodnutí a odhodlání postupovat proti této nehumánní praxi. V souladu s deklarací Parlamentu uvedenou v jeho usnesení z roku 2007 a v souladu s rezolucí Valného shromáždění OSN vyjadřujeme svým postojem podporu celosvětovému moratoriu na výkon trestu smrti.

V tiskové zprávě ze dne 9. října jsem svým jménem a jménem Evropského parlamentu zdůraznil naše odhodlání vytvořit Evropu, v níž je trest smrti odstraněn, a rovněž dosáhnout jeho zrušení v celém světě. Je to náš společný závazek. Bohužel je v Evropě stále ještě jedna země, kdy je trest smrti udělován a vykonáván. Je to Bělorusko. Odsuzujeme výkon poprav v Íránu a obáváme se zejména o ty Íránce, kteří byli v souvislosti s demonstracemi po červnové volbě prezidenta odsouzeni k trestu smrti. Jsme zejména proti udělování trestu smrti mladistvým a chceme upozornit, že letos uplyne dvacet let od přijetí Úmluvy OSN o právech dítěte, v níž jsou výslovně zakázány popravy nezletilých.

Nadále se musíme rozhodně stavět proti trestu smrti a mluvit o konkrétních případech jeho výkonu v celém světě. Znepokojují nás události, ke kterým nedávno došlo v Číně, kde bylo po etnických nepokojích a násilí v Urumči v provincii Sin-ťiang dvanáct lidí odsouzeno k trestu smrti. I přesto, že zde během červnových nepokojů došlo k závažným trestným činům, vyzýváme čínské orgány, aby zajistily spravedlivý soudní proces. Jsme rovněž znepokojeni udělováním a výkonem trestu smrti ve Spojených státech, konkrétně ve státě Ohio, kde byly po několika nezdařených pokusech odloženy popravy smrtící injekcí.

Znovu se obracím na všechny země, v nichž je trest smrti stále používán, aby jej odstranily ze svého trestního zákoníku nebo aby do doby, než bude v jejich zemi zrušen, vydaly moratorium na udělování a výkon trestu smrti.

(Potlesk)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

5. Složení Parlamentu: viz zápis

6. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

7. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

8. Předložení dokumentů: viz zápis

9. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

10. Petice: viz zápis

11. Převody prostředků: viz zápis

12. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

13. Následný postup týkající se nevyřízených záležitostí (článek 214 jednacího řádu): viz zápis

14. Žádost o naléhavý postup: viz zápis

15. Plán práce

Předseda. – Konečná verze návrhu pořadu jednání vypracovaného Konferencí předsedů na jejím zasedání ve čtvrtek 15. října 2009 v souladu s článkem 137 jednacího řádu byla rozdána poslancům.

Pondělí:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, rád bych řekl pár slov k pondělnímu pořadu jednání.

Součástí návrhu pořadu jednání, který byl zveřejněn dříve, než jsme obdrželi dokument, o kterém musíme hlasovat, byla, pokud vím, rozprava o třech případech poslanecké imunity. Tyto případy poslanecké imunity mají nesmírný význam, neboť mohou mít dopad na svobodu výkonu funkce poslance, jenž je např. vystaven politickému nepřátelství ze strany vlády či soudů nebo politickému nepřátelství soudů, jež jsou prostřednictvím státních žalobců zneužívány vládou.

Zaznamenal jsem, že se o tomto bodě nebude diskutovat, a považuji to za velmi politováníhodné. Zbývá pouze zpráva paní Wallisové týkající se poslanecké imunity pana Siwiece, o které se bude hlasovat, aniž by se vedla rozprava. Při hlasování bez rozpravy není možné přednést projev, a proto dotyčný poslanec nemá možnost vyjádřit se k této záležitosti před lidmi zastávajícími stejnou funkci, před svými kolegy poslanci. Považuji to za velmi politováníhodné.

Závěrem bych chtěl říci pár slov ke zprávě kolegy poslance Speroniho, která byla přijata skutečně velkou většinou, myslím, že prakticky celým Parlamentem, ke zprávě o postoji francouzských úřadů, které bývalému poslanci panu Marchianimu odmítly zajistit ochranu jeho imunity ve věci odposlechu telefonních hovorů, zatímco poslancům vnitrostátních parlamentů je taková imunita zajištěna.

Rád bych věděl, co se stalo s doporučeními uvedenými ve zprávě pana Speroniho a zejména se stížností, kterou jsme museli podat k Soudnímu dvoru Evropských společností.

Předseda. – Nebyl vznesen požadavek, aby se uskutečnila rozprava o poslanecké imunitě. O této záležitosti se proto bude hlasovat zítra. Pokud by byl takový požadavek vznesen, mohli jsme tuto záležitost posoudit jinak. O pořadu jednání neprobíhá žádná diskuse, protože v této věci nebyl předložen žádný návrh.

Úterý:

Nebyly předloženy žádné změny.

Středa:

Obdržel jsem od Poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) žádost změnit název návrhu usnesení o svobodě informací v Itálii a dalších členských státech Evropské unie. Nový název by měl znít: Svoboda informací v Evropské unii.

Simon Busuttil, *jménem skupiny PPE*. – (MT) Pane předsedo, během rozpravy o tomto usnesení, která proběhla minulý měsíc, jsme se shodli, že musíme diskutovat o svobodě vyjadřování v kterémkoli státě, jak v Evropě, tak i v jiných částech světa. Nemůžeme však, pane předsedo, zahájit křížovou výpravu proti jedné konkrétní zemi. Svoboda informací v Itálii, jež je předmětem tohoto usnesení, je v zásadě záležitostí vnitrostátní politické rozpravy a my, Evropský parlament, se musíme zdržet zasahování do takové rozpravy. Pokud v názvu usnesení ponecháme slovo Itálie, brali bychom na sebe roli jakéhosi vyššího soudu, kterým však nejsme, a podrývali bychom tak autoritu tohoto orgánu a úctu k němu.

Podporujeme svobodu vyjadřování v Evropě i v jiných částech světa, a proto vyzýváme všechny, kteří skutečně podporují svobodu vyjadřování ve všech zemích, aby hlasovali pro změnu názvu usnesení.

Manfred Weber, *jménem skupiny PPE*. – (DE) Pane předsedo, podporuji tento návrh a rád bych k němu řekl pár slov.

Ne každá záležitost, ke které v Evropě dojde, je záležitostí evropskou. Uplatňujeme v praxi zásadu subsidiarity a my v Poslaneckém klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) důvěřujeme svým kolegům poslancům v Římě a věříme římským soudům, italským soudům, které jsou schopny nezávisle rozhodovat o tom, co je pro Itálii dobré a co špatné. Italský parlament zrovna dokázal, že je nezávislý. Jsme rádi, že se diskutuje o svobodě názoru, ale pak bychom měli diskutovat také a svobodě názoru v Evropské unii. Musí to být z usnesení a z jeho názvu zřejmé, a proto žádáme o podporu našeho návrhu.

Hannes Swoboda, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedo, tohle všechno je skutečně trapná podívaná. Na začátku jsme jasně řekli, že to všechno začalo kvůli Itálii, ale nechceme se tímto případem konkrétně zabývat. Rádi bychom řekli něco obecného o svobodě názoru v Evropě. Proto jsme také pro usnesení zvolili tento název; pojednává o italském případě, ale jsou v něm také obecná prohlášení.

Neměli bychom zkoušet dělat vše. Již celé týdny se stále snažíme odložit původní případ. Buďte alespoň upřímní: řeknete-li, hájíme Berlusconiho, ať již dělá cokoli, jste upřímní. Teď se však chováte, jako byste chtěli být neutrální, objektivní. Držme se tohoto názvu usnesení. Je to rozumné.

(Potlesk)

(Parlament návrh zamítl.)

Čtvrtek:

Nebyly předloženy žádné změny.

(Plán práce byl přijat) ⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, jedna krátká poznámka a jedna žádost určené vám, pane předsedo: ve čtvrtek budeme kromě jiného diskutovat o hrozných trestech smrti udělovaných v Íránu, které jsou naprosto nepřijatelné a které jsou často udělovány za takzvané trestné činy, kvůli nimž nejsou občané v našem pojetí spravedlnosti ani žalováni.

Měli bychom využít této příležitosti a jasně říci – a možná, že byste měl vy najít příležitost, stejně jako Rada, a říci, že jelikož nesouhlasíme s násilím, odsuzujeme teroristické násilné činy, i když je to určeno vládním úřadům v Íránu. Myslím, že naše objektivní stanovisko by bylo pevnější, kdybychom jednoznačně řekli, že útok, který měl za následek 42 lidských obětí, není v souladu s naší politikou. Zásadně odsuzujeme násilí, odsuzujeme trest smrti a rovněž odsuzujeme teroristické násilné činy.

⁽¹⁾ Další návrhy změn plánu práce: viz zápis

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Pane předsedo, celosvětovou hospodářskou krizi pocítuje celá Evropská unie, avšak nejzávažnější dopady recese se projevují v Pobaltských státech. Pro tyto země je východisko z krize úzce spjato s plným přechodem na euro. Přestože jsou měny Pobaltských států od roku 2005 přímo svázány s eurem, nemohou se tyto země kvůli oficiálním maastrichtským kritériím zatím stát plnými členy eurozóny. Pobaltské státy jsou tedy zasaženy politikou Evropské centrální banky ohledně nízkých úrokových sazeb, které jsou výsledkem úvěrových a nemovitostních bublin, ale zároveň jim není umožněno využívat opravdových výhod měnové stability. Žádám vás, abyste učinil politické rozhodnutí, které by umožnilo přijetí eura v Pobaltských státech na základě výjimky. Malá hospodářství těchto zemí nepředstavují pro eurozónu hrozbu. Hrozbou je nestabilita v této oblasti, pokud by tyto země zůstaly mimo eurozónu. Děkuji za pozornost.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Dámy a pánové, pane předsedo. Rád bych vás upozornil na velmi nebezpečnou hospodářskou situaci v Lotyšsku. V současné době se v této zemi plánuje zavření 50 % nemocnic. V některých oblastech dosahuje nezaměstnanost 25 %. V regionu Latgalsko bylo propuštěno 50 % zaměstnanců. Práci ztratilo 30 % příslušníků policie, 30 % učitelů a 30 % lékařů. Daňové reformy, kterými by se měly zvýšit daně, povedou k úplnému zhroutilí hospodářství. A v této situaci dostává Litva namísto pomoci nabídky na půjčky, které vyžadují ještě více škrťů v už tak nízkém rozpočtu. Došlo to tak daleko, že někteří švédští ministři doslova vydírají lotyšskou vládu tím, že požadují snížení finanční pomoci. A to vše vedlo k vypuknutí sociálních nepokojů...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, domnívám se, že by Parlament měl být hluboce znepokojen poslední zprávou Organizace OSN pro výživu a zemědělství.

Zatímco v Evropské unii některé vlády, v nedávné době to byla italská vláda, stále považují přistěhovalectví za trestný čin, porušují právo na azyl a bez rozdílu odmítají vstup do země, domnívám se, že potřebujeme důkladnou spolupráci, neboť je skandální, že v Africe, na Blízkém východě a v Asii stále existuje taková úroveň chudoby, jaká je popsána ve zprávě organizace FAO. Spolupráce neznamená zavádět zbytečné projekty, které pouze představují zisk pro známé a již existující společnosti, znamená to pomoci těmto zemím, aby se samy prosadily.

Dalším skandálem, který Parlament musí vyřešit, je privatizace vody, do níž jsou některé vlády EU zapojeny. Voda je zdroj, který patří všem, je to základní zdroj a ne zboží sloužící nadnárodním společnostem.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, můj projev se týká zhoršení pracovních podmínek v Evropě.

Téměř polovina pracujících lidí ve světě dnes vydělává méně než dva dolary za den. 12,3 milionů lidí žije stále v podmínkách otroctví a více než 200 milionů dětí je nuceno pracovat. V Evropě roste každým dnem počet pracujících chudých a každý rok zaznamenává Mezinárodní organizace práce 160 000 úmrtí způsobených nedostatečnou prevencí.

V této souvislosti bych ráda zdůraznila naši odpovědnost vůči všem lidem, kteří nemají práci a jsou zbaveni sociálních práv, kteří pracují v nevyhovujících podmínkách, a také vůči milionům pracovníků, již trpí psychicky i fyzicky, již jsou někdy dohnáni až k sebevraždě nebo již jsou v důsledku pracovních podmínek postiženi rakovinou či chronickým onemocněním. Je načase co nejdříve skoncovat s náboženstvím, které nám diktuje, abychom pracovali více, a také přestat s využíváním rasové příslušnosti a s hospodářským soutěžením. V období příštích deseti let musí být hlavní prioritou Unie zaručení práva na důstojnou práci a posílení pracovního práva.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Pane předsedo, Organizace pro výživu a zemědělství nedávno zveřejnila zprávu, v níž uvádí, že do roku 2050 se musí zvýšit světová produkce potravin minimálně o 70 %, jinak bude lidstvo ohroženo hladomorem. To je potvrzením zřejmé pravdy. Všichni dobře víme, že počet lidí na světě stoupá, zatímco množství orné půdy, která je k dispozici, klesá. A zemědělská politika Evropské unie, pod záminkou péče o tržní zásady a zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství, je založena na systematickém snižování zemědělské produkce v téměř všech odvětvích. V souvislosti s celosvětovým vývojem by se tato politika mohla stát smrtící a mohla by v ne příliš vzdálené budoucnosti být příčinou hladu.

Domnívám se, že v Evropské unii je potřeba zásadně změnit politický přístup k zemědělství a s ním spojeným problémům. Musíme se opravdu postarat o zajištění potravin na našem kontinentu. Už bylo dost politiky omezování zemědělství, protože to je politika krátkozraká a chybí jí představivost.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedo, asi v této době před třemi lety se britská vláda zavázala, že zavede zákon o irském jazyce, kterým bude tento jazyk v Severním Irsku chráněn a rozvíjen. Právní úprava na ochranu práv občanů hovořících irsky je významnou součástí procesu usmíření a míru.

Irština by tedy měla mít stejnou právní ochranu jako rodné jazyky obyvatel jižního Irska, Skotska a Walesu.

O tři roky později tato legislativa ještě stále neexistuje.

Byla bych velmi ráda, kdybyste vy, pane předsedo, promluvil s představitelem výkonné moci sdílející pravomoci v Belfastu ohledně významu a vlivu mnohojazyčnosti obecně.

Jedenáct let po podepsání Velkopáteční dohody a tři roky po podepsání Dohody ze St Andrews je pro nás nezbytně nutné, aby byl zaveden zákon o irském jazyce, který by normalizoval práva irsky hovořících občanů v Severním Irsku.

Předseda. Děkuji vám. Předložte prosím k této záležitosti písemnou žádost.

John Bufton (EFD). – Pane předsedo, v současné době získává Wales značné finanční prostředky EU v rámci programu strukturálních fondů na období 2007–2013. Velká část peněz je určena na rozvoj udržitelného hospodářského růstu a vytváření pracovních příležitostí. Oblast West Wales and the Valleys získává v rámci současného programu strukturálních fondů nejvyšší úroveň podpory, což je oprávněné.

Pro mnohé lidi se ve Spojeném království žije v hojnosti. Velmi málo lidí ví o skutečné úrovni chudoby a nezaměstnanosti, které ve Walesu existují. Udolí v oblasti the Valleys nebyla zničena zastavením průmyslové výroby, která však byla oporou pro místní tvrdě pracující komunity. Dnes jsou doly zavřené. Továrny, které na jejich místech vznikly, zadávají práci do zahraničí. Lidé v těchto komunitách, již měli prospěch ze zaměstnanosti, kterou továrny poskytovaly, nejen přišli o práci, ale ztratili také pocit účelnosti a náležitosti.

Se zvyšujícím se počtem zemí, které by se chtěly připojit k EU, mám obavy, že podpora, již by Wales tak potřeboval, bude určena novějším členským zemím. Naléhavě žádám Komisi a Radu, aby zajistily, že Wales získá přiměřené finanční příspěvky prostřednictvím přechodného urovnání, až bude v roce 2013 ukončen současný program strukturálních fondů.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedo, mimořádně nebezpečná jaderná elektrárna Temelín, v níž došlo od roku 2000 již k 127 nehodám, se nachází velmi blízko od Horního Rakouska, odkud pocházím. A další jaderná elektrárna je nedaleko od Vídně, v obci Mochovce na Slovensku. Dohromady vytvářejí nepříjemnou kombinaci starého sovětského projektu a amerického strojírenství. Z právního hlediska je celá záležitost problematická, neboť posuzování vlivů na životní prostředí není ani v jedné z těchto zemí prováděno v souladu s evropskými právními předpisy. Strany řízení nemají možnost získat soudní přezkum konečného rozhodnutí. To je v rozporu s článkem 10 směrnice Společenství o posuzování vlivů na životní prostředí.

Rád bych využil této příležitosti a vyzval Společenství, aby se postavilo pevně proti výstavbě tohoto projektu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedo, z důvodu obnovení a rozšíření kola jednání v Dohá a vzhledem k blížící se ministerské konferenci organizace WTO, která se bude konat na konci listopadu v Ženevě, požadujeme důkladnou debatu s Komisí, abychom se mohli společně rozhodnout o postoji Evropské unie při vyjednávání v souvislosti s přijetím Lisabonské smlouvy. Také požadujeme, aby Komise plně respektovala mandát zemědělského sektoru k vyjednávání a aby jakýkoli návrh z jeho strany nepovažovala za důvod k další reformě a konkrétněji aby nebránila přezkumu v roce 2013. Jinými slovy si nepřejeme předčasnou reformu společné zemědělské politiky, která bude uskutečněna na základě tajných a nečestných praktik nebo bude nařízena shora.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pane předsedo, je chválné, když chce politik získat pro svou zemi co největší prospěch. Děláme to všichni, neboť máme na paměti zájmy našich voličů. Tento prospěch však nemůže být na úkor jiných osob a v žádném případě nemůže být výsledkem vydírání.

Český prezident Václav Klaus nás všechny velmi překvapil svým jednáním pro zablokování Lisabonské smlouvy. Muž, který začal svou politickou kariéru jako reformátor, přednesl požadavky, jež jsou ostudné pro něj i pro jeho zemi. Podle mne je nepřijatelné spojovat podepsání Lisabonské smlouvy s

nezpochybnitelností Benešových dekretů. Benešovy dekrety, přijaté v roce 1945, postulují zásadu kolektivní viny, která je neslučitelná s evropským právním řádem. Podle těchto zákonů ztratily miliony nevinných lidí státní občanství a tito lidé byli násilně vysídleni z území, na němž se narodili, pouze z toho důvodu, že jejich mateřským jazykem byla němčina nebo maďarština.

Podle evropského právního řádu nemůžeme tolerovat žádný způsob ani formu porušování lidských práv a osobní svobody. Avšak přesně to po nás požaduje Václav Klaus.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Pane předsedo, nedávný únos Athanasiose Lerounise, prezidenta nevládní organizace „Greek volunteers“, je posledním v řadě únosů, k nimž došlo v chaotické oblasti mezi Pákistánem a Afghánistánem. Tyto únosy se týkají občanů polské, britské, španělské, čínské a kanadské národnosti a většina z nich neunikla smrti. Obyvatelé této oblasti, známé pod jménem Kafiristán, tedy země nevěřících, bojují za zachování svých tradic a zvyklostí v nepřátelských podmínkách, které je postupně přemáhají.

Pan Lerounis působil se svým týmem aktivně v kmenu Kalašů asi patnáct let a za tu dobu se jim podařilo zlepšit životní podmínky této izolované společnosti.

Vyzýváme poslance Evropského parlamentu, aby využili své pravomoci a pomohli zachránit dobrovolníka, který zasvětil velkou část svého života tomu, aby porozuměl komunitě ve střední Asii, které hrozí vymření.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, dva členské státy – Francie a Spojené království – oznámily, že hodlají poslat do Afghánistánu uprchlíky, kteří přišli do Evropy, aby si zachránili život.

Domnívám se, že nemůžeme nečinně přihlížet tomuto závažnému ohrožení jejich životů. Britský deník *The Guardian* v říjnu zveřejnil zprávu, že někteří afghánští uprchlíci, kteří byli vyhoštěni z Austrálie, byli při příjezdu do země svého původu zabiti.

Domnívám se, že toto vše je v naprostém rozporu se všemi našimi mezinárodními závazky.

Evropská komise ve svém akčním plánu z června 2008 uvedla, že právní opatření na snížení nelegálního přistěhovalectví by neměly vést k tomu, že bude uprchlíkům odpírán přístup k ochraně v rámci Evropské unie. Vysoký komisař OSN pro uprchlíky varoval Evropskou unii před jakýmkoli pokusem o zpochybnění Ženevské úmluvy a dalších forem ochrany, které mají afghánským uprchlíkům zajistit, že nebudou vyhnáni zpět do Afghánistánu.

Velký počet poslanců EP ze čtyř skupin podepsalo výzvu týkající se této záležitosti. Žádám vás, pane předsedo, abyste se obrátil na Evropskou komisi, Spojené království a na Francii. A žádám naši sněmovnu, abychom se touto problematikou zabývali, abychom zabránili trestnému činu porušujícímu právo na azyl.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Pane předsedo, chtěl bych odsoudit omezení, která se ve Španělsku zavádí pro katalánštinu. Konkrétně hovořím o autonomní vládě Valencijského společenství, která v roce 2007 zrušila televizní opakovace v La Carrasqueta a Mondúver. Další televizní opakovace by měly být zrušeny v následujících měsících.

Tyto opakovace však umožňují příjem katalánské televize ve Valencii. Valencijská autonomní vláda jedná v rozporu se směrnicí o audiovizuálních mediálních službách, pomocí níž je zajištěno, že obsah televizních programů může být volně v oběhu mezi jednotlivými evropskými zeměmi. V rámci EU existuje kulturní svoboda, avšak v rámci Španělska – v případě katalánské televize – tato svoboda neexistuje. To je smutný paradox, o němž jsem vás chtěl dnes odpoledne informovat.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, v roce 1957 byla ve Smlouvě o založení Evropského společenství uvedena zásada „stejně odměny za stejnou práci“. Tato zásada je i dnes aktuální, neboť přestože stále více žen pracuje na vedoucích pozicích, pořád existuje rozdíl v příjmu, který je do očí bijící. Je nepochopitelné, že ženy, pouze proto, že to jsou ženy a ne muži, dostávají nižší plat za stejnou práci, především za stejné pracovní výsledky. Přínos, který moderní demokratická společnost získá, až bude tato zásada konečně plně uplatňována, což by mělo být současným požadavkem, by měl být každému jasný a zřejmý. Proto se domnívám, že je důležité udělat něco pro to, aby se zlepšily současné zákony a platová transparentnost. Uvedu pouze jeden příklad z Rakouska, kde rozdíl v příjmech činí 28 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedo, chtěl bych odsoudit událost, která je za desetileté období vlády krále Mohameda VI v Maroku bezprecedentní. Jedná se o skutečnost, že marocký vojenský soud zahájí řízení proti sedmi západosaharským bojovníkům za nezávislost za kolaboraci s nepřítelem. Rozsudek by mohl znamenat trest smrti.

To se od dob vlády krále Hassana II. nestalo. Civilista se nikdy nedostal před vojenský soud na lavici obžalovaných. Znamená to, že v bývalé španělské kolonii opět sílí represe.

mlčení Evropské unie, která má na tamější situaci také spoluvinu, je sice velmi překvapivé, avšak ještě závažnější je mlčení španělské vlády, jež nese hlavní podíl viny za současný stav v Západní Sahaře, neboť území opustila.

Mám tedy velmi přímou otázku: chceme snad mít zvláštní vztah s tímto marockým režimem? Je toto režim, s nímž chceme navázat vztah založený na přátelství a vzájemné úctě? Kolikrát ještě budeme moci a budeme muset mlčky sledovat to, co se děje v Západní Sahaře?

Je toto způsob, jakým zamýšlejí vyřešit problémy, jež v současnosti sužují celou tamní populaci? Domnívám se, že v souvislosti s tímto vyjednáváním nastal nyní okamžik, kdy bychom měli na tuto situaci jasně a pevně zareagovat.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Evropská unie má 1 636 označených hraničních přechodů, přes které je možné vstoupit na území EU, a každý rok je zaznamenáno přibližně 900 milionů přechodů přes hranice. Pocházím z oblasti nacházející se při vnější hranici Evropské unie a velmi dobře si uvědomuji problémy, s nimiž se potýkají celní úřady. Proto se domnívám, že se musíme touto záležitostí vážně zabývat a přezkoumat mandát agentury Frontex.

Agentura Frontex má v současné době řadu problémů. Členské státy se například musejí aktivněji zapojit do spolupráce na vnějších hranicích Evropské unie. Je třeba se více zaměřit na spolupráci se třetími zeměmi, které bývají v mnoha případech země původu nebo tranzitní země nelegálních přistěhovalců. Prostřednictvím Stockholmského programu je podporována větší angažovanost agentury Frontex s cílem, aby tato agentura měla klíčovou úlohu v budoucím integrovaném mechanismu na sledování hranic EU.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pane předsedo, s ohledem na rostoucí množství nákladní dopravy pohybující se po severojižní ose kontinentu a na nedostatečný počet dopravních koridorů bych rád zdůraznil význam středoevropského dopravního koridoru CETC Route 65. Zahrnuje silnice, vnitrozemské vodní cesty a železniční dopravu přes území spojující Baltské a Jaderské moře a vede ze Švédska přes Polsko, Českou republiku, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko.

Koridor by vytvořil osu pro regionální rozvoj celé oblasti, přes níž povede. Byl by plně v souladu se zásadou intermodality a měl by vyvážený vliv na životní prostředí. Pomohl by zrychlit tempo sociálního a hospodářského rozvoje velké části Evropské unie, neboť by se jeho prostřednictvím zvýšila rychlost a objem obchodní přepravy mezi zeměmi v oblasti Baltského moře a státy Středozemního a Jaderského moře.

Jako poslanec Evropského parlamentu a také jako odborník působící již mnoho let v odvětví dopravy cítím povinnost vyzvat k podpoře pro projekt CETC. Plně si zaslouží začlenění do stávající celoevropské sítě transevropských dopravních koridorů.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Pane předsedo, poté, co byl na konci září odstraněn tábor připomínající džungli ve městě Calais, bych zde chtěla odsoudit, že Francie a Spojené království organizují nucené návraty do Afghánistánu, do země, kde vládne naprostý chaos.

Stejně jako kolega pan Désir, jenž promluvil před chvílí, žádám i já Evropskou komisi, aby učinila nátlak na členské státy, aby přestaly vážně ohrožovat životy těchto lidí tím, že je nutí vrátit se do Afghánistánu.

Všichni víme, že tito přistěhovalci nemohou vzhledem k nařízení Dublin II požádat o azyl ve Francii, neboť by odtud byli pravděpodobně přesunuti do Řecka nebo Itálie, kde jsou nepříjemné podmínky zajištění, a pravděpodobnost, že žádost o azyl bude kladně vyřízena, je velmi nízká.

Jediný účinek, který mělo zrušení tohoto tábora, bylo, že tito přistěhovalci, kteří zažívají tragédii a potřebují ochranu, zakusili ještě větší trauma. V rozporu s cíli, které stanovily francouzské úřady, se tito přistěhovalci stali v důsledku uzavření tábora ještě zranitelnějšími. A existuje ještě větší pravděpodobnost, že budou předáni obchodníkům s lidmi, které tato situace v nejmenším neznepokojuje.

Nyní si více než jindy musíme zapamatovat, že azylový systém ztratí na důvěryhodnosti, pokud nebude chránit lidi, kteří ochranu potřebují.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedo, vítám, že Rada OSN pro lidská práva podpořila doporučení Goldstoneovy zprávy a že vyzvala k ukončení nezákonného obléhání Gazy, které způsobuje tolik lidského

utrpení. Navrhuji, aby příslušné parlamentní výbory nyní bez prodlení přezkoumaly, jaké kroky by měla Evropská unie učinit, aby zajistila, že budou Goldstoneova doporučení účinně dodržována.

Šokovalo mne, že čtyři státy Unie – Itálie, Nizozemsko, Maďarsko a Slovensko – hlasovaly proti rezoluci Rady pro lidská práva. Lidská práva a mezinárodní zákony nejsou dobrovolné přídatky, které je třeba bránit nebo je ignorovat podle toho, zda přinášejí politické výhody. Všechny členské státy musí jednotně a čestně hájit mezinárodní zákony a lidská práva, jinak bude oslabena naše důvěryhodnost jako orgánu, který dohlíží na spravedlnost ve světě a který čestně zasahuje ve prospěch dosažení míru na Blízkém východě.

Na závěr bych mohl požádat, abyste ve smyslu Lisabonské smlouvy trvali na tom, aby Komise ani Rada nepodepisovaly v nadcházejícím týdnu s Izraelem žádné nové smlouvy.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Pane předsedo, letos ve druhé polovině září pořádalo Rusko a Bělorusko vojenská cvičení s krycím názvem „Západ 2009“ a „Ladožské jezero 2009“. Jednalo se o největší akci tohoto druhu na západních hranicích Ruska od ukončení studené války. Návik útoku v podobném měřítku se naposledy konal v roce 1981, v době, kdy vrcholila studená válka. Je zajímavé, že část „Západ 2009“ byla zahájena 18. září, tedy téměř přesně v den 70. výročí sovětské invaze do Polska. Část cvičení se konala v ústí Gdaňského zálivu a o operaci „Ladožské jezero 2009“ se odborníci domnívají, že je přípravou potenciálního útoku na Baltské státy a Finsko.

Navzdory tomu, že Ruská federace jednala s otevřeným nepřátelstvím, Evropská unie i NATO zůstaly pasivní. Stále ještě nevytvořily obrannou strategii pro případ invaze z východu, protože pro některé země a členské státy NATO je tato záležitost z politického hlediska velmi citlivá.

Vzhledem k blížícímu se summitu EU-Rusko a také s ohledem na skutečnosti, o nichž jsem se zmínil, jsem o této záležitosti předložil otázku Radě Evropské unie.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedo, dohody by se měly ctít a pravidla by měla být závazná stejným způsobem pro všechny. Tento výrok možná vypadá samozřejmě, ale ve skutečnosti samozřejmý není, když hovoříme o dohodě o přidružení mezi Evropskou unií a Marokem, která obsahuje důsledné nesrovnalosti, jak shledal Evropský úřad pro boj proti podvodům.

Španělští producenti rajčat, především na Kanárských ostrovech, zažívají těžké období a potřebují, aby byla dohoda dodržována. Také však chtějí vědět, co Komise plánuje učinit s novou dohodou, o níž se stále jedná – zda bylo nabídnuto zvýšení preferenční kvóty na rajčata a za jakých podmínek, zda bude změněn systém vstupní ceny, aby se do budoucna zabránilo dalšímu porušování pravidel, a zda budou vymáhány rostlinolékařské požadavky, které vyžadují evropsí producenti.

Když hovoříme o dohodách, probíhají nyní i vyjednávání mezi producenty banánů. V některých případech se jedná o dvoustranné dohody se třetími zeměmi, které způsobují značné znepokojení, neboť tyto záležitosti by mohly mít nenapravitelné následky, pokud nebudou doplněny vyrovnávacími opatřeními.

V obou případech není možné, aby se Komise o producenty přestala starat, a my nesmíme dovolit, aby se tak stalo.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Pane předsedo, chtěla bych vás upozornit na zatčení Mohameda Othmana, třiatřicetiletého palestinského bojovníka za lidská práva a zastávce nenásilné kampaně občanské společnosti za boj kot, divestice a sankce.

Mohameda Othmana zadržely dne 22. září izraelské úřady. Od té doby izraelská armáda opakovaně prodloužila dobu, po kterou má být držen ve vazbě. Rozhodnutí o vazbě bude vydáno vojenským soudcem dne 20. října – tedy zítra.

Pane předsedo, jménem Evropského parlamentu vás žádám, abyste učinil opatření a zajistil, aby byl tento zastávce lidských práv, jehož jediným zločinem je myšlenkový zločin, propuštěn na svobodu.

Tento týden budeme udělovat Sacharovu cenu. Bohužel nemůžeme dát Sacharovovu cenu každému bojovníkovi za lidská práva, ale poskytneme jim alespoň naši podporu, když je jejich svoboda ohrožena.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Pane předsedo, dnes vystupuji jako členka Výboru pro kulturu a vzdělávání a také jako členka Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. V této roli vyzývám k pokračujícím a komplexním konzultacím a účinným krokům ohledně digitalizace knih a úlohy vyhledávače Google. Nemůžeme dopustit, aby náš trh, vše co jsme v této oblasti vytvořili, ovládla jedna společnost. Musíme vytvořit dobré právní nástroje, které budou chránit zájmy autorů a vydavatelů. A Evropská unie na

tom musí pracovat s ostatními, především se Spojenými státy, ale i s dalšími zeměmi dnešního globalizovaného světa.

Týká se to naší evropské literatury, naší kultury a naší identity. Musíme je rozvíjet a společně jednat, abychom je chránili. Jedná se o naše evropské autory a naše evropské vydavatele. Otázka digitalizace je příliš závažná, aby bylo možné o ní rozhodovat pouze za oceánem. Musíme společně vytvořit legislativu a musíme této záležitosti věnovat co největší pozornost.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Tyto dny jsou významné pro demokratický vývoj Moldavské republiky. Volba prezidenta, o níž měl rozhodnout nový parlament dne 23. října, byla odložena z důvodu chybějícího protikandidáta. Komunistická strana nenominovala žádného kandidáta a této rozvratné strategie využila, aby se opět pokusila zničit cestu k demokracii.

Je naší povinností celý proces pozorně sledovat, aby bylo zajištěno, že jsou dodržována ústavní opatření a že Moldavská republika volbami splní zkoušku demokracie.

Posílení demokracie v této zemi musí být jednou z priorit politiky sousedství Evropské unie. Tento případ může poté posloužit jako příklad pro celou oblast ležící východně od EU. Je naší povinností nabídnout této demokratické vládě novou příležitost prostřednictvím morální i technické pomoci, již potřebuje. Nejcenějším znakem této podpory by pravděpodobně bylo vytvoření životaschopného řešení toho, jak zajistit občanům Moldavské republiky přístup do Evropské unie.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Irští voliči se po vážném a důkladném uvážení rozhodli dvoutřetinovou většinou ve prospěch ratifikace Lisabonské smlouvy. Tuto novinu jsme přijali s potěšením a hrdostí, neboť tato smlouva umožní další rozšíření. Jediní, kdo se ještě rozmýšlejí, jsou prezident Václav Klaus a český Ústavní soud.

Pocházím z bývalé Jugoslávie a pamatuji si, jak jsme Československo podporovali, nejen když hrálo hokej proti Sovětskému svazu, ale při každé příležitosti a v každé situaci. Od té doby, co jednotky Varšavské smlouvy během Pražského jara napadly Československo, jsme s touto zemí vždy soucítili. Při této příležitosti to však udělat nemohu a ani nesmím, neboť by bylo na úkor Evropské unie, mé země i jakékoli budoucí kandidátské země.

Musím veřejně vyjádřit své obavy a říci, že se nenecháme vydírat. Z tohoto důvodu vyzývám politické vedení a veřejnost kandidátských zemí i budoucích kandidátských zemí, aby daly prezidentovi České republiky najevo, že si zahrává s našimi osudy i s osudem jejich země. Je načase, aby tato hra skončila.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pane předsedo, dámy a pánové, před třemi lety, 23. října 2006, se v Budapešti shromáždily desítky tisíc lidí, aby si připomněly a důstojně oslavily maďarskou revoluci z roku 1956 a boj za svobodu, který náš lid vedl proti komunistické diktatuře. Před třemi lety použili teroristé oblečení do policejních uniform, kteří neměli žádný identifikační odznak, zakázané zbraně, aby rozpustili dav lidí, který se účastnil klidné vzpomínkové akce. Pravděpodobně se jednalo o příkaz od politické strany, jež nastoupila po komunistické diktatuře.

Padesát let od roku 1956 byla v budapeštských ulicích opět prolita krev. Tento pátek 23. října v 15:00 si na náměstí Deák Ferenc též tisíce lidí opět připomenou události z roku 1956. My, poslanci EP ze strany Jobbik, budeme společně s několika dalšími poslanci, například Andreasem Mölzerem a Brunem Gollnischem, na tomto místě kontrolovat fyzickou bezpečnost účastníků této vzpomínkové akce. Byl bych však rád, kdyby Evropský parlament vyslal na místo pozorovatele, a chtěl bych především požádat pana Buzka, aby upozornil prezidenta maďarské policie na dodržování Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) V minulých týdnech došlo k řadě násilných incidentů v Jeruzalémě, svatém městě, v okolí mešity Al-Aksá. Každá strana hovoří o té druhé jako o viníkovi, strůjci a činiteli, který má tyto násilné události na svědomí. V této oblasti často dochází k tomu, že jeden incident může přerůst v krizi. Nezapomeňme, že poslední palestinská intifáda se odehrála po událostech v mešitě Al-Aksá. V takovéto situaci se domnívám, že musíme provést rozbor povinností, které jako Evropský parlament máme. Jsme zavázáni povinností jasně se postavit proti jakýmkoli jednostranným opatřením a zajistit, že okamžitě zamezíme jakémukoli porušování mezinárodního práva. Zkušenosti nás naučily, že v takových situacích bychom neměli zůstat mlčet.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Tři a půl měsíce je Slovensko předmětem brutální, diskreditující kampaně ohledně novely zákona o státním jazyku.

Místopředseda skupiny PPE Viktor Orban v červenci v Rumunsku řekl, že maďarská zahraniční politika musí řešit tuto otázku jako vážný případ „casus belli“, což v překladu znamená „důvod pro válku“. O týden později prohlásil bývalý maďarský ombudsman pro národnostní menšiny Jenő Kaltenbach, že všechny menšiny žijící v Maďarsku úplně ztratily identitu, jejich příslušníci neovládají jazyk a neznají svou historii. Slova bývalého ombudsmana nevyvolala vůbec žádnou politickou ani mediální diskuzi.

Velkomadžarské nacionalisty nezajímají práva menšin žijících v Maďarsku, ale pouze práva maďarských menšin v jiných zemích. Nevinní lidé žijící na jihu Slovenska se tak stali rukojmím těchto nacionalistů a jejich snu o politickém sjednocení maďarského národa.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Rozdíly mezi regiony představují v rozšířené Evropské unii stále problém. Z toho důvodu je nezbytné, aby byly prostřednictvím politiky soudržnosti podporovány oblasti a členské země, které jsou méně rozvinuté. Proto nás velmi znepokojuje pozměňovací návrh k obecnému nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti, který nedávno předložila portugalská vláda Evropské komisi.

Tímto pozměňovacím návrhem je vytvořena výjimka z obecného pravidla o zeměpisném vymezení regionů způsobilých nakládat s výdaji za operace, které mají tzv. efekt přelévání, a za ty, které se vztahují na technickou pomoc. Jeho prostřednictvím by mělo být umožněno, aby finanční dotace pro konvergenční regiony Norte, Alentejo a Azory byly vypláceny v Lisabonu.

Tento pozměňovací návrh může znamenat porušení zásady hospodářské a sociální soudržnosti – tedy zásady, která je základním kamenem evropského projektu.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Pane předsedo, znepokojuje mne otázka svobody náboženského vyznání v Turecku. Možné členství Turecka v EU závisí na tom, zda splní všechna kodaňská kritéria. V poslední době to vypadá, že se země méně snaží zlepšit situaci ohledně lidských práv a svobody náboženského vyznání, neboť se potýká s vnitřními nepokoji. Také je zanedbáváno vyšetřování trestných činností proti církvi. Například pravoslavná církev si stále nemůže svobodně zvolit svého patriarchu bez ohledu na jeho národnost. Objevují se snahy uvalovat omezení na nošení kněžského šatu na veřejnosti.

Od Turecka by se při jednáních o jeho členství v EU měla očekávat konkrétní opatření, prostřednictvím nichž by Turecko dokázalo, že chápe a uznává hodnotu evropského kulturního dědictví, a to i na své domácí půdě. Z tohoto důvodu by mělo Turecko okamžitě umožnit kněžskému semináři Halki, aby pokračoval ve své činnosti, a dále by mělo znovu zavést ochranu církevního majetku.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Z průzkumů zveřejněných Evropskou komisí vyplývá, že se očekává, že současný schodek běžného účtu ve většině členských států Evropské unie by měl v letech 2009 a 2010 překročit hranici 3 % HDP. Také se předpokládá, že v roce 2010 dosáhne průměrná úroveň veřejného dluhu 27 členských států 80 % a ještě více než 80 % pro země eurozóny.

V případě zemí východní Evropy však je však potřeba zastavit recesi v rozporu s povinností plnit maastrichtská kritéria. Můžeme si všimnout velkého rozdílu mezi požadavky Paktu stability a růstu, které platí pro země eurozóny, kde se zvyšují schodky a veřejný dluh, a mezi extrémně přísnými kritérii uvalenými na členské státy, jež si přejí stát se členy eurozóny.

Je tedy nutné upravit maastrichtská kritéria podle současné situace a hospodářské reality, kterou charakterizují delší cykly. Úprava maastrichtských kritérií a poskytnutí rychlejšího přístupu zemí východní Evropy do eurozóny by znamenaly posílení Evropské unie a pokračování procesu integrace.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, chtěl bych pohovořit o pracovních nehodách v Řecku a v Evropě. Nedostatečné a nedbalé dodržování zdravotních a bezpečnostních opatření ze strany majitelů, kontrolorů a úřadů členských států i Společenství je trestuhodné. Statistické údaje z mé země, z Řecka, jsou tragické. V roce 2008 došlo ke 142 smrtelným nehodám a od začátku roku 2009 bylo zaznamenáno již 56 případů.

Zatímco dochází ke ztrátám na životech, společnosti, vnitrostátní úřady a Komise se touto záležitostí zabývají jen velmi laxně a mnohé trestné činy zůstávají v podstatě nepotrestány. Jde o trestné činy páchané za účelem zisku, například trestný čin, jehož se francouzský Telecom dopouští od února 2008. Minulý týden spáchal sebevraždu další pracovník, bylo mu pouhých 25 let, z důvodu nesnesitelných pracovních podmínek. Co o tom může Komise říci? Kdyby se jednalo o jinou záležitost, jistě by zasáhla. Proto žádám předsednictvo a kolegy poslance o minutu ticha, vyhrazenou na nějakou dobu během tří denního plenárního zasedání, za oběti francouzského Telecomu a dalších pracovních nehod.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Pane předsedo, minulý měsíc jsem na plenárním zasedání informoval o tom, že byla objevena těla kyperských vojáků, kteří byli na fotografiích z roku 1974, když se vzdávali turecké armádě, živí a v pořádku. Podle nejnovějších událostí obvinil Evropský soud pro lidská práva Turecko za kruté a nehumánní jednání vůči příbuzným vojáků, kteří jsou od té doby nezvěstní, neboť nepřistoupilo k vyšetření osudů těchto vojáků ani o něm příbuzné neinformoval. Turecku bylo v této věci nařízeno vyplacení odškodného. Znovu vyzývám tento parlament, aby po Turecku naléhavě požadoval poskytnutí svých záznamů Výboru OSN pro pohřešované osoby, aby se tato záležitost, týkající se lidských osudů, mohla vyřešit.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval za to, že jste požádali belgické a francouzské úřady, aby mi poskytly policejní ochranu.

Když bojujete na přední linii proti takovému fenoménu, jakým je italská mafie, je solidarita projevená těmito orgány dle mého názoru velmi důležitá, a srdečně za ni děkuji. Nějakou dobu, pane předsedo, jsou však mafie již celosvětovým fenoménem – nejen prostřednictvím praní špinavých peněz, ale také proto, že se nastalo usadily v různých evropských zemích, a také prostřednictvím přistěhovalectví.

Když jsem letos 16. července požadoval založení vyšetřovacího výboru pro organizace mafie v Evropě, učinil jsem tak nejen proto, abych tím pomohl své zemi, ale také celému Evropskému společenství. Domníval jsem se totiž, že nedostatek bdělosti v souvislosti se sdruženími organizovaného zločinu, jako je mafie, by mohl negativně ovlivnit kvalitu života našich občanů, jejich bezpečnost a celkový vývoj. A je to zvláštní, už jsem skončil, pane předsedo...

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Děkuji vám. Rád bych řekl, že jsem také požádal bruselské úřady, aby zvýšily ostražitost v okolí Evropského parlamentu, neboť nedávno zde došlo k nešťastnému incidentu. Bruselské úřady zareagovaly na žádost Evropského parlamentu velmi pozitivně a o této záležitosti se nyní také diskutuje.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Zpráva zveřejněná ke Světovému dni potravin uvádí, že každý šestý člověk trpí hladem, že počet podvyživených lidí na světě překročil hranici jedné miliardy a počet lidí postižených hladomorem se během jediného roku zvýšil o sto milionů.

Během tohoto období získal Světový potravinový program o 50 % méně mezinárodních prostředků než v roce 2008, což má závažný dopad na objem potravinové pomoci, která je poskytována chudým zemím.

Evropská unie je v čele boje proti celosvětovému hladu. Její pozici posílil závazek poskytnout 2 miliardy EUR přijatý na schůzce G8 v Aquile, což doplňuje potravinový nástroj v hodnotě 1 miliardy EUR. Jedná se o velké množství peněz, ale stále to zdaleka neodpovídá částce, které by bylo zapotřebí ke splnění cíle stanoveného OSN, tedy snížit počet lidí, kteří trvale trpí hladem, o polovinu.

Je potřeba snah z širšího okruhu politických činitelů, aby bylo možné uvolnit finanční prostředky z předních průmyslových velmocí ve světě. Domnívám se, že je naprosto nutné vytvořit Marshallův plán s mnohem specifitějším a konkrétnějším cílem, tedy pomoci miliardě lidí, kteří trpí hladem, aby se dostali nad úroveň životního minima.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pane předsedajícím, projekt protiraketového obranného systému, který přijala minulá administrativa USA a do něhož byla Evropa zapojena, je tvrdě kritizován Ruskem, které se rozhodlo tento projekt považovat za krok proti němu. Kritizují ho také někteří Evropané, které znepokojuje to, že jsou znepokojeni Rusové.

Obamova administrativa se snaží tuto pozici vyřešit tím, že byla změněna obrana z raket s dlouhým dosahem na rakety s krátkým a středním dosahem, čímž se zvýšila přímá ochrana Evropy, a také přijala spolupráci s Ruskem prostřednictvím vytvoření radarové základny na Kavkaze.

Někteří Evropané však neberou na vědomí nové zaměření tohoto projektu a stále ho kritizují. Rusko se ještě nevyjádřilo. Přeji si pouze, aby evropské stanovisko nebylo vytvořeno pouze na základě této skutečnosti, ale aby v něm byla zohledněna opravdová snaha nalézt nejlepší způsob, jak ochránit evropské území před touto skutečnou hrozbou, za spolupráce s USA a také s Ruskem, pokud Rusko projeví ochotu spolupracovat.

Philip Bradbourn (ECR). – Pane předsedající, vloni se v této sněmovně diskutovalo o užívání detektorů pro snímání celého těla na letištích a Evropská komise následně stáhla svůj návrh týkající se této záležitosti.

Nedávno začalo na letišti v Manchesteru nové šetření a nyní byla vydána právní rada, v níž je uvedeno, že užívání těchto přístrojů na mladistvých by mohlo být porušením právních předpisů o bezpečnosti a ochraně dětí, a to z důvodu povahy výsledného snímku. Podobné případy uvedla v letech 2005 a 2006 i britská síť věnující se právům dítěte *Action on Rights for Children*, což vedlo k zákazu používání detektorů pro fyzickou kontrolu osob mladších osmnácti let.

Jelikož tato právní rada zpochybnila opodstatnění užívání těchto přístrojů – a táži se na to přímo pana komisaře Barrota – není nyní načase, aby Komise rozhodla, že by užívání tohoto typu detektorů nemělo být povoleno, neboť lidé z mého volebního okruhu by neměli být vystaveni takovému nedůstojnému a ponižujícímu zacházení, kdykoli cestují někam v rámci EU? Požaduji také celkový zákaz této technologie, aby byli chráněni všichni občané EU.

László Tórkés (PPE). – (HU) Pane předsedající, vloni jsem protestoval proti náboženskému fanatismu a pronásledování křesťanských menšin, a letos tak činím znovu. Když jsem se dozvěděl o nedávných činech namířených proti křesťanům v Indii, Bangladéši, Afghánistánu, Pákistánu a Turecku, rád bych opět vystoupil proti pokračujícím surovým praktikám ve jménu náboženské výlučnosti, které páchají většinou muslimští a hinduističtí fanatikové na křesťanech.

V Indii ve státech Urísa a Gudžaráť jsou tvrdě stíháni vyznavači křesťanské církve i islámu. V Sedmihradsku, odkud pocházím, byla náboženská svoboda vyhlášena v roce 1568 ediktem podepsaném ve městě Torda. Náboženská svoboda je lidským právem jednotlivce i skupiny. Ježíš řekl: „Milosrdenství chci, a ne oběť.“ Podle toho, co nás učí naše víra, žádám Jerzyho Buzka, podvýbor pro lidská práva a Evropskou komisi, aby...

(Předsedající řečníka přerušil)

Nessa Childers (S&D). – Pane předsedající, blíží se uzavření dublinské zpravodajské agentury *Independent Network News*, která poskytuje prvotřídní zpravodajské služby na národní i vnitrostátní úrovni pro většinu místních rozhlasových stanic v Irsku, vyvolává závažné a oprávněné otázky ohledně irských médií v souvislosti s jejich vlastnictvím, pluralitou a dohledem nad nimi. Irské místní rozhlasové stanice musejí zajistit, aby zprávy z 20 % obsahovaly národní a mezinárodní informace. V posledních letech zajišťovala tuto službu z velké části agentura INN.

V souvislosti se zánikem agentury INN získala rozhlasová stanice *Newstalk*, již vlastní společnost *Communicorp* a která je také významným spolupodílíkem agentury INN, smlouvu poskytovat po dobu následujícího půl roku náhradu za tyto služby. Televizní stanice UTV, jejíž ukončení spolupráce s agenturou INN urychlilo zánik této agentury, má také velké ambice o poskytování náhradních služeb. Odborová organizace novinářů vznesla významné otázky ohledně toho, zda je v souvislosti s rozmanitostí vlastnictví médií v Irsku vhodné, aby tyto dvě společnosti byly zahrnuty do tohoto postupu. Tyto otázky musejí být detailně prozkoumány.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Chtěl bych vás upozornit, že maďarští zástupci se snaží na Slovensku vyvolat provokaci. 21. srpna před dvaceti lety obsadily sovětská a maďarská vojska bývalé Československo.

Letos v ten daný den se maďarský prezident Sólyom navzdory výhradám tří nejvyšších představitelů Slovenské republiky chystal na území Slovenska, kde žije obyvatelstvo více etnik, provokativně odkrýt sochu uherského krále. Dnes protestuje, že mu byl odepřen vstup na Slovensko.

Minulý týden při návštěvě Slovenska vyzval předseda nejsilnější maďarské politické strany Fidesz Viktor Orban maďarskou menšinu k autonomistickým iniciativám. Vyzval ke společnému plánování budoucnosti Maďarů v Karpatské kotlině. Je to ožiování myšlenky velkého Maďarska – provokace, která do moderní Evropy nepatří. Je to nebezpečná hra s ohněm a evropské orgány by to neměly přehlížet.

George Becali (NI). – (RO) Chtěl bych říci, že v Lisabonské smlouvě není žádná specifická zmínka o sportu, především o fotbale, což je aktivita, která má významný společenský i kulturní vliv. Rád bych vám řekl, že neexistuje žádný právní základ pro evropskou politiku sportu.

V současnosti jsou sporty řízeny pravidly příslušných sportovních sdružení, avšak já se domnívám, pane předsedající, že v Lisabonské smlouvě musí být jasně stanoveno, že činnosti a organizace sportovních činností by měly fungovat podle pravidel příslušných sportovních sdružení, zatímco jakékoli činnosti vztahující se k těmto sportovním činnostem by měly fungovat podle občanských nařízení a práv.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

17. Hodnoticí mechanismus k ověření uplatňování schengenského *acquis* – Hodnoticí mechanismus k ověření uplatňování schengenského *acquis* (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

- zpráva A7-0035/2009, kterou předložil Carlos Coelho jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o vytvoření hodnoticího mechanismu ke kontrole uplatňování schengenského *acquis* (KOM(2009)0105 - C6-0111/2009 - 2009/0032 (CNS));

- zpráva A7-0034/2009, kterou předložil Carlos Coelho jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o vytvoření hodnoticího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* (KOM(2009)0102 - C6-0110/2009 - 2009/0033 (CNS));

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Vážený pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové, jsem zastáncem mechanismu pro hodnocení Schengenu, který stávající systém zlepší a zefektivní, tak aby bylo zajištěno transparentnější a systematictější uplatňování schengenského *acquis*.

Jsem však zklamán návrhy předloženými Evropskou komisí. Tyto návrhy ve své podstatě zachovávají pravidla vztahující se k první části mandátu, aniž by došlo k jakýmkoli změnám, pokud jde o druhou část mandátu nebo o hodnocení toho, jak členské státy, které jsou součástí schengenského prostoru, provádějí schengenské *acquis*. Jejich činnost se omezuje pouze na začleňování posledních zlepšení stávajícího hodnoticího mechanismu.

Jediná nová věc, kterou vsutku oceňuji, je možnost neohlášených návštěv. Pokud jde o proces hodnocení, tyto návrhy předávají úlohu, současně zastávanou Radou, plně do rukou Komise, umožňují velmi omezené formy spolupráce s členskými státy a vyjímají Evropský parlament z celého procesu, aniž by názorně prokázaly, čeho tyto kroky dosahují.

Jsem rovněž znepokojen, že směřujeme k úplnému oddělení hodnoticích mechanismů pro jednotlivé části mandátu, což by mohlo ohrozit účinnost a jednotnost systému. Státy, které si přejí přistoupit k Schengenu, by neměly podlehat rozdílným pravidlům a systémům hodnocení, než jsou ty stávající.

Existují rovněž problémy v oblasti ochrany údajů. Uvedu pouze tři příklady: zaprvé, bod týkající se bezpečnosti konzulárních úřadů je neúplný, jelikož se nevztahuje na úřady externích společností, pokud se jedná o outsourcing. Zadruhé, bezpečnostní požadavky navržené pro Schengenský informační systém (SIS) by měly být rovněž obsaženy v bodě týkajícím se víz. Zatřetí, článek 7 nařízení by kromě analýzy rizika měl rovněž zahrnovat audity a zprávy ohledně bezpečnostních inspekcí prováděných členskými státy v souladu s pravidly zavedenými zákonnými předpisy SIS a Vízovým informačním systémem (VIS).

Vedle problémů, které jsem zde zmínil, a zlepšení, která mohou být učiněna, existuje zásadní problém v tom, že Evropskému parlamentu byla přidělena nepodstatná úloha. Dle názoru naší právní služby je výběr právního základu Komise legitimní. V případě návrhu nařízení by však bylo rovněž možné použít postup spolurozhodování. Politická vůle je jediným rozhodovacím faktorem mezi těmito dvěma možnostmi. Koneckonců pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, což se očekává v krátké době, tyto návrhy budou muset být seskupeny do jediného návrhu a znovu předloženy, neboť struktura pilířů bude eliminována.

Neměli bychom zapomínat, že jednáme o zabezpečení prostoru svobody, bezpečnosti a práva, který se dotýká všech členských států a veškerých evropských orgánů. Postup spolurozhodování je tudíž správnou volbou. Úloha Evropského parlamentu by tedy neměla být doplňková, měla by odrážet vliv, který Parlament uplatňuje při přijímání základních právních nástrojů.

Na závěr bych rád poděkoval stínovým zpravodajům za podporu tohoto postoje k Evropskému parlamentu a vyzývám místopředsedu pana Barrota, který vždy projevoval k tomuto Parlamentu úctu, aby opětovně předložil tyto návrhy a zanesl do nich nejen zlepšení v rámci obsahu, ale rovněž zajistil Evropskému parlamentu řádnou úlohu, pokud jde o postup samotný.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, pokusím se reagovat na obavy, které vyjádřil pan Coelho ve své zprávě.

Hodnotící mechanismus je hlavním opatřením v rámci zachovávání integrity schengenského prostoru a udržování vzájemné důvěry mezi členskými státy. To je také důvodem, proč Komise navrhuje, aby se odborníci z členských států plně podíleli na plánování návštěv, návštěv na příslušná místa, a na navrhování hodnocení a následných zpráv.

Komise je samozřejmě přesvědčena, že by se Parlament měl podílet na hodnocení Schengenu, k čemuž v současnosti nedochází. Výsledky těchto hodnocení musejí být zpřístupněny občanům. Proto Komise navrhla, aby se výroční zprávy uvádějící závěry každého hodnocení a pokrok, jehož bylo dosaženo při provádění nápravných opatření, předkládaly Parlamentu.

A tím bych uzavřel svou první reakci. Je pravda, že pan Coelho vznesl otázku ohledně postupu spolurozhodování Parlamentu. Stávající platné smlouvy to však nepovolují. Ačkoliv dosud neexistuje postup spolurozhodování, návrhy důrazně komunitarizují stávající mechanismus. Prostřednictvím těchto návrhů může mechanismus dosáhnout vyšší účinnosti s ohledem na plánování, návštěvy na příslušná místa a následné kroky k těmto hodnocením.

Kromě toho bude úloha Komise coby strážkyně smluv posílena. Pane Coelho, tato posílená úloha je však silně zpochybňována ze strany Rady. Proto byly na základě platných smluv požadovány dva paralelní návrhy, neboť schengenské *acquis* zahrnuje jak první, tak třetí pilíř.

Komise se domnívala, že článek 66 Smlouvy o ES, který stanovuje postup konzultace s Evropským parlamentem, je řádným právním základem pro návrh prvního pilíře. Tento právní základ byl zvolen jako řádný pro stávající schengenský hodnotící mechanismus v době, kdy bylo schengenské *acquis* začleněno do rámce Evropské unie prostřednictvím „zlomového“ rozhodnutí z roku 1999.

Články 30 a 31 smlouvy byly jedinými články, jež byly zvoleny jako právní základ pro návrh třetího pilíře. Z toho důvodu jsme se museli odkázat na dva rozdílné články pro hodnocení prvního pilíře a pilíře třetího.

Komise, na základě platných smluv a z nich odvozených právních rozprav, se musí držet svých návrhů. Je třeba říci, pane Coelho, že s ohledem na náročná jednání v Radě ohledně posílené úlohy Komise, to vypadá, že tyto návrhy nebudou uzavřeny v krátké době. Můžeme doufat, zvláště dnes, že tato Lisabonská smlouva bude ratifikována, a poté bude tato záležitost znovu otevřena a Komise rozhodne, kdy nastane čas pro zvážení toho nejvhodnějšího právního základu k navrhovaným mechanismům s maximálním zapojením Evropského parlamentu.

Samozřejmě, že až tento čas nastane, Komise bude schopna předložit pozměněné nebo nové návrhy s ohledem na danou situaci. Jak víte, já sám obecně velmi podporuji toto ustanovení, které umožní vašemu Parlamentu jednat jako spoluzákonodárce ve většině záležitostí týkajících se oblastí práva, svobody a bezpečnosti. Je zřejmé, že mohu pouze podporovat výrazně aktivnější úlohu Parlamentu. Za stávajících okolností si však nemyslím, že bychom mohli podniknout jiné kroky, než je předložení pozměňovacího návrhu týkajícího se současných právních základů. Jak jsem Vám však sdělil, diskuse s Radou není snadná a není to následkem toho, že jsme nebyli ochotni začlenit členské státy, ale proto, že se Komise, ve své roli strážkyně smluv, domnívá, že je příliš odpovědná za řízení celého hodnotícího mechanismu včetně zapojení členských států a samozřejmě Parlamentu.

Simon Busuttil, jménem skupiny PPE. – (MT) Vytvoření schengenského prostoru bylo nepochybně pro několik zemí Evropské unie obrovským krokem vpřed. Přinesl s sebou koncept úplné svobody pohybu našich občanů uplatňovaný skutečným způsobem a dalo by se dokonce říci, že když občané cestují v rámci schengenského prostoru, mohou se cítit stejně, jako kdyby cestovali v rámci své vlastní země. Všichni jsme si však vědomi skutečnosti, že pro tak ambiciózní projekt, jakým je tento, bylo k dosažení úspěchu třeba vysokého pracovního nasazení a značného obětování. Především, když jsme se rozhodli otevřít dveře jeden druhému, byla k tomu třeba vzájemné důvěry v citlivých otázkách, jako je ochrana našich vnějších hranic. Pokud jde o vnější hranice, je dané zemi svěřena důvěra a na oplátku je důvěra získávána.

Proto pokud jde o tyto zprávy, souhlasím s kolegou Carlosem Coelhem v tom, že mají za cíl posílit hodnotící mechanismus v rámci projektu schengenského prostoru, projektu, který má velký význam a který je postaven na vzájemné důvěře. Přesto rovněž zastáváme názor, že toto hodnocení je třeba provádět účinným a transparentním způsobem. Kromě toho je do něj třeba zapojit Parlament a umožnit mu uplatňovat jeho plné pravomoci, zejména nyní, kdy nás od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dělí, alespoň potenciálně, pár týdnů. Jsem si proto jistý, že Komise porozumí, pokud řekneme, že vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva je na dosah ruky, očekáváme, že návrhy, jako je tento, budou plně respektovat veškeré pravomoci, které Evropský parlament bude mít v rámci této smlouvy.

Ioan Enciu, jménem skupiny S&D. – (RO) Vytvoření mechanismu pro hodnocení a sledování hodnotícího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* je důležitým opatřením, které uvede do praxe rozhodnutí týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, především ustanovení Haagského programu. Návrhy, které byly dnes předloženy k rozpravě, jsou obměnou hodnotícího mechanismu. Zahrnují konkrétní ustanovení ohledně cílené oblasti společně s přiměřenou kontrolní metodikou.

Avšak bližší analýza poukazuje na skutečnost, že určité zásady interinstitucionální spolupráce jsou ignorovány, jak na úrovni Evropské unie, tak mezi členskými státy EU. Z tohoto pohledu předložený návrh zahrnuje ustanovení, která omezují spolupráci mezi členskými státy týkající se hodnocení výsledků uplatňování Schengenské dohody. Současně nepříjemně zvyšuje úlohu Komise v tomto procesu, zatímco Evropská unie je vyčleněna z celého hodnotícího systému.

Kromě toho znění některých článků v nařízení ponechává prostor pro různé interpretace vztahu mezi Komisí, Parlamentem a Radou s ohledem na jejich přístup k informacím o provádění schengenského *acquis*.

Článek 14, který se zaměřuje na citlivé informace, proto zdůrazňuje, že „zprávy vypracované v návaznosti na návštěvy na místě jsou klasifikovány jako důvěrné. Komise po konzultaci dotčeného členského státu rozhodne, která část zprávy může být zveřejněna.“

V souvislosti s těmito ustanoveními bych také rád zmínil, že článek 16, který odkazuje na zprávu předloženou Evropskému parlamentu a Radě, neznámá, že výroční zpráva ohledně provedených hodnocení bude rovněž obsahovat důvěrné informace. Z toho bychom tedy mohli vyvodit, že je na Komisi, aby zhodnotila, které informace budou do výroční zprávy zahrnuty a které ne. Tato skutečnost Komisi přiděluje funkce, které jí, dle mého názoru, nenáleží.

Lisabonská smlouva vstoupí brzy v platnost a od té doby bude spolurozhodování běžným legislativním postupem, což se také týká oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Legislativní návrhy, o kterých zde nyní hovoříme, obsahují ustanovení, která jsou v rozporu se zásadami stanovenými v této smlouvě. Proto pokud budou tyto návrhy schváleny nyní, budou muset být opětovně přezkoumány po vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost.

Dámy a pánové, svoboda, bezpečnost a právo jsou prvořadými oblastmi pro evropské občany, jejichž zájmy jsou přímo zastupovány evropskými právními předpisy. Omezení úlohy orgánu, jako je Evropský parlament, je nesprávné. Na závěr bych chtěl podpořit návrh pana Coelho, že je třeba tento návrh v jeho současné podobě zamítnout a navrátit Komisi. Navrhuji, abychom podpořili návrh usnesení. <BRK>

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, náš kolega pan Coelho užívá po právu své druhé jméno: Carlos „Schengen“ Coelho. Je stálým odborníkem pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a my jsme mu za jeho práci a odborné konzultace velmi vděční. Vypracoval velmi dobré soudní zprávy o těchto návrzích, které poukazují na příšerný zmatek, ve kterém se Evropská unie nachází, pokud jde o postupy sledování a vyhodnocování.

Rozhodně mi nedává smysl, že by členské státy měly výhradně rozhodovat o způsobilosti stát se součástí schengenského prostoru ve všech případech, bez ohledu na nepříliš známé rozdělení před přistoupením k Schengenu a po přistoupení. V návrhu nařízení Komise stojí, že „protože hodnocení před zavedením *acquis* má pro členské státy zásadní význam z důvodu nutnosti získání vzájemné důvěry, jeví se rozumným, aby toto hodnocení zůstalo odpovědností členských států.“ My však nenecháváme hodnocení balkánských zemí na členských státech, o způsobilosti těchto zemí k udělení bezvízového styku a bezvízového cestování se bude dnes večer hlasovat ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Je to Komise, která vykonává toto posuzování a hodnocení, takže není možné souhlasit s tvrzením, že hodnocení třetích zemí by mělo být v rukou členských států.

Mám-li být upřímná, nerozumím tomuto nezvyklému rozdělení mezi kontrolou „uplatňování“ schengenského *acquis* a hodnocením „zaváděcích opatření“ nezbytných pro přistoupení k Schengenu, která, dle Komise, musejí zůstat mezivládní. Je zcela patrné, že členské státy neodvádějí velmi dobrou práci. Z návrhu na rozhodnutí jsme se dozvěděli, že „v posledních letech členské státy nepociťovaly potřebu provádět hodnocení na místě, pokud jde o soudní spolupráci v trestních věcech a věcech týkajících se drog. Ochrana osobních údajů také nebyla vždy předmětem kontrol na místě.“ Domnívám se, že existuje mnoho lidí nejen zde v Parlamentu, ale i mimo něj, kteří si myslí, že otázky související se spoluprací v trestních věcech, s drogami, řešením pašování drog a ochranou soukromí jsou natolik důležité, aby byly předmětem kontrol na místě. Plně tedy podporuji závěry Carlose Coelho, že to vše potřebujeme spojit dohromady, potřebujeme konsolidaci postupů, podle kterých se provádí hodnocení, sjednotit úlohu prvního a třetího pilíře – a já doufám, že

spojení „třetí pilíř“ bude již minulostí a nebudu ji již muset opakovat – mít jednoduché, účinné, výkonné a transparentní hodnocení a zajistit, aby transparentnost obsahovala rovněž odpovědnost vůči Evropskému parlamentu.

Je velmi neobvyklé, že by Komise měla na tomto místě předložit tento extrémně zmatený a nesmyslný soubor návrhů v předvečer ratifikace Lisabonské smlouvy, o které jsem přesvědčena, že k ní dojde, a na níž jsem v uplynulém roce měla mimochodem i já své přičinění ve Sněmovně lordů Spojeného království. Podporuji zamítnutí tohoto návrhu a žádám Komisi, aby přišla s lepším návrhem, který zohlední Lisabonskou smlouvu, postup spolurozhodování, jednoduchost a účinnost při sledování a který bude konzistentní ohledně pravomocí Komise a Parlamentu v jiných oblastech.

Nabízí se otázka ohledně způsobu, jakým je vzájemné hodnocení prováděno ve 27 členských státech Evropské unie. Jak jsem řekla, stojí to za to, abychom se tím zabývali, včetně oblasti lidských práv. Nezdá se totiž, že bychom měli jasné zásady a struktury a jednoduše přijímali různé zkušenosti v různých oblastech. Jakkoliv mám členské státy ráda, obávám se, že často přijímají postup „ty vypomůžeš mě, já pomůžu tobě“, což znamená, že se navzájem nekritizují, ale následkem toho nejsou těmi, kteří by se mohli vzájemně hodnotit. Komise, pokud správně funguje, je jediná, která může toto hodnocení provádět.

Jelikož mi zbývá ještě pár vteřin, ráda bych vznesla námitku k panu Bradbournovi ze skupiny ECR ohledně otázky volného pohybu. Vyzval k celkovému zákazu takzvaných „svlékacích skenerů“. Pomohlo by, kdyby se v uplynulém roce zúčastnil hlasování, kdy jeho kolegové vystoupili proti zákazu používání těchto detektorů bez důkladného přezkoumání lidských práv. Jeho kolegové hlasovali proti tomuto zákazu. Pan Bradbourn nebyl při hlasování ani přítomen, není tedy zcela na místě, aby se k této záležitosti nyní vracel.

Tatjana Ždanoka, *jménem skupiny Verts/ALE*. – Pane předsedající, i já bych chtěla poděkovat našemu kolegovi, Carlosu Coelhoovi, za jeho zprávu. Skutečně potřebujeme jednoduchý, účinný a transparentní mechanismus hodnocení schengenského systému.

Souhlasím s tím, že Komise by měla v hodnotícím mechanismu, o kterém právě mluvil pan Barrot, hrát aktivnější roli. Přesto však máme, jako členové Parlamentu, řadu obav. Víte, že naše skupina Zelených zastává velmi silnou pozici v otázkách ochrany osobních údajů. Komise, když hovořila o konzulárních prostorách, opomenula zmínit outsourcing. V souvislosti s tím zapomněla též na opatření pro zabezpečení informačních systémů.

Vedle výročního hodnotícího programu musí článek 7 tohoto nařízení zohlednit nejen analýzu rizika poskytnutou agenturou FRONTEX, ale i audity a inspekce prováděné samotnými členskými státy. Proto požadujeme, aby byly tyto obavy týkající se ochrany osobních údajů zohledněny.

Co se týká spolurozhodovacího postupu a návrhu pana Coelhoa, naše skupina, skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, jeho stanovisko plně podporuje. Nebudu Vám připomínat, jakou úlohu má Evropský parlament jako volená instituce. Už jsme zaznamenali, že dle Lisabonské smlouvy bude postup spolurozhodování jedinou možností. Plně podporujeme zpravodaje i jeho návrh.

Rui Tavares, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (PT) Schengenský prostor existuje již dvacet let a již deset let je hodnocen, nejprve to prováděl stálý výbor a poté skupina pro hodnocení. Je tedy nejvyšší čas, abychom vylepšili postupy hodnocení a reagovali na obavy, které se schengenským prostorem souvisejí.

Je škoda, že Komise s blížícím se výročím zahájení schengenské spolupráce nevykonala dostatek práce a příliš nepokročila ve vytváření efektivnějšího a komplexnějšího hodnotícího mechanismu, který by reagoval nejen na obavy vzniklé v prvních letech po zahájení schengenské spolupráce, jako například o efektivitu a provázanost mezi jednotlivými členskými státy a určitou shodu týkající se postupů, ale i na obavy týkající se transparentnosti, kontroly ze strany občanů (demokratické kontroly) a, konečně, i na obavy v souvislosti s úctou k lidským právům, které tato instituce velice ctí. Existují opodstatněné obavy, že vyšší účinnosti je dosahováno na úkor práv občanů, a je nejvyšší čas, abychom tyto obavy překlenuli.

Rád bych též krátce pohovořil o postupu spolurozhodování. Evropská komise a všichni, kteří obhajovali Lisabonskou smlouvu a velebili její demokratické hodnoty, nyní čelí zkoušce, zda mohou dostát svých slibů a umožnit větší parlamentní a demokratickou kontrolu schengenského hodnotícího procesu. Závěry zpravodaje, našeho kolegy Carlose Coelhoa, však nemohu podpořit. Věřím, že prokazuje evropské demokracii dobrou službu tím, že nabádá Komisi k přepracování jejích návrhů a k vytvoření mechanismu, který by byl jednodušší, účinnější, transparentnější, ohleduplnější k lidským právům a umožňoval by větší parlamentní a demokratickou kontrolu.

Gerard Batten, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, nestává se často, že souhlasím s tím, co prohlásil Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Jeho členové tvrdí, že tyto návrhy týkající se hodnotících mechanismů a schengenského *acquis* jsou bezúčelné, jelikož po úplné ratifikaci Lisabonské smlouvy budou tak jako tak změněny.

Poté, co vstoupí Lisabonská smlouva v platnost, první a třetí z tzv. tří pilířů obsahujících různé politické oblasti budou sloučeny do jednoho. Provádění Lisabonské smlouvy budou bez pochyby doprovázet i snahy využít ji jako nástroje pro zavedení schengenského *acquis* i v těch členských státech, které jsou z ní v současnosti vyňaty, mezi něž patří Spojené království.

Asi jste zaznamenali, že jsem řekl „až bude Lisabonská smlouva prováděna“ a nikoli „pokud“. Zdá se, že jedna hlava státu, která se vytrvale staví proti ní, statečný prezident České republiky, Václav Klaus, bude brzy donucen dát svůj souhlas. Zrádná labouristická vláda Spojeného království porušila svůj slib britským občanům, že o Lisabonské smlouvě bude vyhlášeno referendum. Jedinou osobou, která představovala naději na vyhlášení tohoto referenda, byl David Cameron, a ten nemá odvalu, zásady a ani se nemá k tomu, aby tak učinil.

Spojené království má zcela nekontrolovaný, neohraničený a chaotický imigrační a azylový systém. Jako členský stát Evropské unie již neprovádíme kontrolu na našich vlastních hranicích a po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se ze současné přílivové vlny imigrantů stane tsunami. Takže tato zpráva tedy nezmění vůbec nic a poznámkám vzneseným ve výboru a v Parlamentu nebude ze strany Komise věnována pozornost.

V této rozpravě jsem zaslechl slova „svoboda, volnost a právo“. O jaké svobodě je řeč, když občané nejsou dotazováni v otázce jejich nového zřízení v rámci Lisabonské smlouvy, proto, že by ho odmítli? Jaká je volnost práv, která jsou vytvářena nedemokratickými institucemi, jež voliči nemohou odstranit? O jakých právech je řeč, když na základě zatýkacích rozkazů byly národní soudy zbaveny pravomoci chránit své vlastní občany před nespravedlivým zatýkáním a uvězněním? Tato Unie je orwellovským výtvozem, kde slova znamenají opak toho, co je řečeno.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, my potřebujeme demokratickou revoluci. Právě jste slyšel, co řekl předchozí řečník. Často jsme svědky toho, že pokud člověk zajde příliš daleko, dosáhne opaku toho, čeho se snažil dosáhnout.

Motto této skupiny zní, že pokud se Evropská unie bude vyvíjet příliš rychle, vyústí to přesně v to, co nechceme, a sice v nový nacionalismus. To je to, co se v této chvíli děje v mé zemi. Země, odkud pocházím, se rozdělila. Na západě, ve Vorarlbersku a jeho okolí, jsme šťastni, že máme otevřené hranice, zatímco na východě lze zpozorovat, že jsme se Schengemem zašli příliš daleko za velmi krátkou dobu. A vrací se nám nový revanšismus a nacionalismus v naší zemi i jinde.

Nesmíme se schovávat za teoretické rozpravy. Musíme těmto výzvám čelit. Nutně to samozřejmě znamená, že Evropskému parlamentu budou udělena práva spolurozhodování a vy, komisaři, musíte čekat, až budeme mít postup spolurozhodování nebo alespoň až nám bude přidělen automaticky.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, blahopřeji Carlosu Coelhoovi a podporuji jej. Rád bych poukázal na to, že tato zpráva byla ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřních věci přijata jednomyslně.

Návrh Rady souvisí s druhou částí mandátu, jenž byl udělen pracovní skupině pro hodnocení Schengenu, což potvrzuje, že *acquis* Společenství je uplatňováno správně a navazuje na zrušení kontrol na vnitřních hranicích.

Cílem tohoto mandátu je zefektivnění schengenského hodnotícího mechanismu.

Hodnocení správného uplatňování schengenského *acquis* má právní základy v prvcích třetího pilíře, zatímco jiné aspekty *acquis* mají své právní základy v nástrojích prvního.

Navržený právní základ je dle mého názoru správný. Záležitost se však nezdá být příliš sladěna s více než významným vstupem v platnost Lisabonské smlouvy, která sloučí pravomoci, jež jsou v současnosti rozdělené mezi tyto dva pilíře.

Návrh téměř postrádá jakékoli nové prvky, které by se lišily od hodnotícího mechanismu, jenž je v platnosti nyní, a Carlos je zmínil *ex novo*. Zavádí nicméně očividně významnou změnu, neboť dokument, který máme před sebou, by znamenal převedení pravomocí, které v současnosti vykonává Rada, na Komisi.

Tento přesun pravomocí *de facto* znamená, že Parlament a členské státy v hodnotícím procesu stojí stranou, navzdory tomu, že jsou těmi, kteří mají pravomoci v oblasti zabezpečení svých vnějších hranic.

Parlament, který zastupuje evropské občany, hraje nepostradatelnou a vedoucí roli v bezpečnostních záležitostech. Náš úkol je důležitý a Lisabonská smlouva to uznává.

Proto tedy, pane předsedající, potřebujeme vyčkat tři měsíce, neboť pokud počkáme tři měsíce, nebude již nutné tuto záležitost znovu otevírat.

Pane předsedající, mám ještě jinou otázku: právě jsem zahlédl, jak si pan místopředseda obléká svetr, je tu velmi chladno. Musím se omluvit, jelikož musím odejít, ale neodcházím proto, že bych neměl zájem pokračovat v rozpravě, ale proto, že se o mě pokouší zánět průdušek, což není vůbec nic příjemného, takže bych byl rád, kdybyste s tím mohl něco udělat, pane předsedající.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Možná je tu chladno také proto, že Komise velmi málo zohledňuje Parlament a jeho stanoviska. Snad se naše vztahy stanou v budoucnu vřelejšími. Myslím, že tato situace i tato diskuze nejsou pro pana komisaře příliš příjemné, neboť se zdá, že máme všichni stejný názor, nebo alespoň většina z nás jej sdílí. Ráda bych poděkovala zpravodaji za jeho zprávu.

Vytvoření schengenského prostoru skutečně našim občanům přineslo volnost pohybu v rámci schengenského prostoru a dle mého názoru to představovalo jeden z největších úspěchů v evropské historii. Zbývá však ještě mnoho práce. Zrušení kontrol na vnitřních hranicích vyžaduje plnou zabezpečení a také důvěru mezi různými stranami v souvislosti s jejich schopností provádět nezbytná opatření. Vytvoření kontrolního a hodnotícího mechanismu je tedy velmi důležité, pokud chceme získat podporu občanů členských států. Z této agendy velmi často těží pravíkoví extremisté, kteří šíří tvrzení, že schengenský prostor vlastně umožňuje různým kriminálním živlům pronikat do zemí uvnitř tohoto prostoru, a občané našich států se zcela oprávněně ptají, jak zamýšlíme zabránit tomu, aby k takové situaci v budoucnu nedocházelo.

Posílení zásady interinstitucionální koordinace je také velmi důležitým bodem, který Komise v rámci svého návrhu spíše potlačuje, což je zjevně na škodu, neboť řada předchozích mluvčích již zmínila, že všichni věříme, že Lisabonská smlouva brzy vstoupí v platnost a že by tedy bylo dobré, kdyby byl tento kontext již začleněn.

Nevidíme také žádný důvod, proč by Evropský parlament neměl ve výroční zprávě dostávat všechny relevantní informace – bohužel, Komise do svého stanoviska tuto zásadu demokracie nezačlenila. Proto se tedy, stejně jako zpravodaj, přikláním k tomu, abychom navrátili návrh Komisi a trvali na tom, aby do něj byl zahrnut společný rozhodovací postup a aby byla celá zásada zjednodušena a celý postup zprůhledněn.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Pane předsedající, tak, jako pan Coelho a mnoho dalších kolegů poslanců, bych ráda zdůraznila, že vytvoření schengenského prostoru během osmdesátých a devadesátých let bylo jednou z nejdůležitějších reforem naší doby. Jean Monnet, jedna z nejvýznamnějších postav EU, údajně řekl, že cílem Evropské unie není sjednotit národy, ale lid.

Po staletí bylo lidové hnutí v Evropě závažným způsobem omezováno. Vztahy mezi evropskými zeměmi ovládalo podezření našich bližních. Důvěra mezi zeměmi občas rozhodně chyběla. Vztahy určovala nedůvěra spíše než důvěra. To je naštěstí již minulostí a my nyní v Evropě spatřujeme nové možnosti. Většina z nás tady v Evropském parlamentu má již dlouho příležitost využívat svobod, které schengenský prostor poskytuje. Je snadné zapomenout na jedinečnou úroveň důvěry mezi státy, které byly základem pro její vytvoření. Je snadné zapomenout na svízelnou cestu, která nás dovedla do tohoto bodu. Volný pohyb je však vstupní podmínkou pro to, aby se lidé mohli setkávat nehlédě na hranice mezi členskými státy.

Pane předsedající, jak pan Coelho správně uvedl, je samozřejmě důležité, aby v souvislosti se schengenským *acquis* existoval průhledný hodnotící mechanismus, tak, aby tento prostor stále charakterizoval volný pohyb a aby se tímto směrem dále vyvíjel. Základem Schengenu je však důvěra mezi státy zapojenými do spolupráce, nikoli mechanismus samotný. Pro tento mechanismus je důležité, aby byl jak účinný, tak transparentní, a proto tedy vidím v návrhu Komise problém. Problémem je, že současná role Rady je přenesena na Komisi a že možnosti spolupráce jsou značně sníženy. Mou nejzávažnější námitkou je nicméně to, že my, lidem volení zástupci Evropského parlamentu, jsme z tohoto procesu vyloučeni.

Hovoříme o něčem tak teoretickém, jako je hodnotící mechanismus, ale nesmíme zapomínat, že se to týká základu evropské spolupráce: svobody, bezpečnosti a práva. Pro nás je tedy důležité, abychom byli zapojeni do přijímání nových rozhodnutí v této oblasti. Ráda bych požádala Komisi, aby vzala na vědomí kritiku vyslovenou v této sněmovně. Vyzývám Komisi, aby co nejrychleji přišla s novým návrhem. Podstatou nového

návrhu musí být to, že o jakýchkoli změnách hodnotícího mechanismu bude muset spolurozhodovat Komise, členské státy a především všeobecně volení zástupci Evropského parlamentu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, návrh Komise je zaměřen na posílení úlohy pracovní skupiny pro hodnocení Schengenu prostřednictvím zefektivnění a zprůhlednění tohoto mechanismu, aby bylo zabezpečeno účinné a jednotné uplatňování schengenského *acquis*. Je však zajímavé, že volný pohyb v rámci Evropské unie je přesto zároveň i naléháním na zavedení systému, který má daleko k tomu, aby v jeho rámci byly dodrženy všechny postupy pro respektování lidských práv. Potíž, kterou v hodnocení uplatňování schengenského *acquis* máme, spočívá právě v problému s přijetím toho, že se jedná o opatření zajišťující výměnu citlivých informací, „osobních údajů“ a represivních mechanismů, jejichž vytvoření bylo ospravedlněno ochranou evropského prostoru a volného pohybu v něm.

Komise se správně obává. Zrušení kontrol na vnitřních hranicích závisí na přiměřených kompenzačních opatřeních ohledně posílení kontrol na vnějších hranicích a spolupráce mezi policií, celními orgány a soudy. Také to znamenalo a stále znamená neustálou výměnu informací a používání biometrických viz pro vstup na území Evropské unie. Domníváme se, že jakékoli hodnocení musí brát v potaz vhodnost všech přijatých souvisejících opatření, a nikoli jen ověřovat jejich provádění. Za žádných okolností nebudeme souhlasit s návrhem, který, bude-li schválen, poskytne větší legitimitu opatřením, která jsou prostřednictvím mechanismu pro jejich hodnocení především represivní.

Nicole Sinclaire (EFD). – Pane předsedající, vždy jsem měla za to, že být poslancem Parlamentu je ztráta času, avšak dnes večer je to ještě očividnější. Hovoříme zde o něčem, co ve skutečnosti nemá význam, neboť Lisabonská smlouva, které, jak víte, jste protlačili cestu, začne platit prakticky během příštího měsíce a my budeme muset tuto věc prodiskutovávat znovu. Takže tady to máme, plýtváme naším časem, děkuji opravdu mnohokrát.

Pojďme se kriticky podívat na Schengenskou dohodu a na to, co vlastně pro Evropu znamenala: umožnila zločincům, obchodníkům s lidmi a drogovým dealerům samostatně cestovat tisíce kilometrů. Na druhé straně Lamanšského průlivu umožnila vznik uprchlických táborů jako je Sangatte a Jungle, kde žijí lidé v žalostných podmínkách. Doufám, že jste na sebe pyšní.

Jistě znáte Úmluvu o uprchlících z roku 1951, ve které stojí, že uprchlík by měl žádat o azyl v první bezpečné zemi. Ale vy to přehlížíte. Přehlížíte mezinárodní právo a chcete budit dojem, že jste odpovědné právní subjekty, kterými by vás učinila Lisabonská smlouva. No tak, ven s dalším: tohle místo je vtipné! Občané Spojeného království chtějí kontrolovat své vlastní hranice, už máme dost vašeho ovládání. Skončím tímto varováním: britští občané jsou spravedliví, tolerantní a důvěřiví lidé, ale když nás zatlačíte příliš daleko, bráníme se. A když se bráníme, vyhráváme.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ DURANTOVÁ

Místopředsedkyně

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, pro provádění Schengenského *acquis* je jistě třeba účinnější mechanismus hodnocení, ale mám dojem, že mezitím, co tu diskutujeme o pohlaví andělů, jsou vnější hranice EU plně děr. A to jistě mnohem více souvisí s nedostatkem politické vůle vlád většiny členských států i samotné EU k intenzivnějšímu sledování vnějších hranic než s absencí účinného mechanismu hodnocení.

Všichni víme, že některé členské státy nejsou schopné nebo ochotné chránit své vnější hranice EU před nedovoleným přistěhovalectvím. Všichni víme, že některé vlády hromadnou regularizací nedovolených vetřelců podkopávají celý schengenský systém. Rád bych jako příklad uvedl Zapaterovu vládu ve Španělsku a také vládu Itálie, Nizozemska a v neposlední řadě i vládu Belgie. Belgická vláda nyní připravuje masivní regularizaci nových ilegálních přistěhovalců a tím ohrožuje celý systém, protože takto regularizovaní ilegální přistěhovalci se budou moci usídlit kdekoliv v Evropské unii.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dámy a pánové, modernizace Schengenského informačního systému se stává noční můrou. S dalším rozšiřováním Unie roste riziko terorismu a organizovaného zločinu, a proto musí být prioritou zajištění vyššího stupně bezpečnosti. Je trestuhodné, že se přechod na novou databázi opět odkládá. Systém obsahuje údaje o pohřešovaných, kradeném zboží či soudních řízeních. Nynější systém je funkční od roku 1995 a byl vybudován pro maximální počet 18 zemí. Chci ocenit flexibilitu Komise, která umožnila i přes zpoždění SIS II rozšíření Schengenu. Ovšem jen za výjimečných podmínek tak mohl pojmout 9 nových členských států.

Druhá verze systému je zpožděna nejméně do roku 2011. Má umožnit lepší správu, flexibilitu, bezpečnost, pojme větší objem dat a poskytne další nové funkce. Umožní přístup dalších států včetně zapojení Velké Británie a Irska. Také agentura FRONTEX musí mít všechny potřebné kompetence pro účinný boj proti nelegálnímu přistěhovalectví. Nicméně mám výhrady ke komunitarizaci pracovní skupiny pro hodnocení Schengenu, protože se obávám, že se tak členské státy zbaví odpovědnosti za zajištění kontroly. Na druhou stranu chci upozornit na zkušenosti českých občanů, znám případy, kdy německá a rakouská policie české řidiče bezdůvodně šikanovala.

Je mi líto, že prezident Klaus nesmyslně brzdí vstup Lisabonské smlouvy v platnost, ale je jasné, že brzy – tedy poté – bude muset Komise předložit legislativu znovu, a to podle spolurozhodovacího postupu Evropského parlamentu. Proto nyní podporuji zamítnutí předložených textů, jak navrhuje kolega Coelho, a gratuluji mu k jeho dobré zprávě.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Paní předsedající, slovo „Schengen“ zde v této komoře již několikrát zaznělo. Většina z nás souhlasí, že Schengen byl velkým úspěchem a že pro občany nových zemí, nových členských států Evropské unie, představuje výrazný úspěch v oblasti integrace. Zároveň ale Schengen představuje obrovský závazek pro nové země, které jej přijaly – pro pobaltské státy, Polsko, Slovensko, Rumunsko a Bulharsko. Odpovědnost za východní část hranice území Evropské unie spočívá na těchto nových členských státech a ony svůj závazek plní výborně.

Chtěl bych ale zmínit něco, co zde ještě nezaznělo. To, co je zdrojem obdivu a pýchy pro nás – mám na mysli Schengen a volný pohyb – je noční můrou a zdrojem nesmírných problémů pro někoho, kdo podléhá vízové povinnosti a potřebuje to, čemu se říká „schengenské vízum“. Mluvím o státních příslušnících Ukrajiny, Moldavska a dalších východních zemí, kteří chtějí přijet do Evropské unie. Schengenské vízum je již zavedeno, ale za jeho získání se platí značná suma. Občané těchto zemí za toto vízum musí zaplatit asi tolik, co vydělají za měsíc. Pro získání víza podstupují ponižující proceduru a musí vystát obrovské fronty. Toto je také Schengen. Pro ně Schengen představuje ponížení, že a problém.

Za účelem stanovení systému hodnocení politiky Schengenu bych ještě alespoň chtěl zmínit záležitosti spojené s politikou víz, což bych rád zhodnotil. Pro její zavedení pravděpodobně bylo nějaké opodstatnění, ale nevíme, jak dlouho tato politika bude v platnosti, a já bych chtěl zhodnotit způsob, jakým jsme zavedli takové nástroje, které nás izolují od mnoha lidí, kteří naprosto přirozeně chtějí přicestovat na naše území, na území Schengenu. Ačkoliv to není tématem této zprávy, chtěl jsem to zde během dnešní rozpravy říci.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, jak víte, 28 zemí, a mezi nimi 25 členských států, zrušilo kontroly cestujících na společných hranicích. Tato míra volného pohybu samozřejmě závisí na široké důvěře mezi dotčenými státy.

Pro volný pohyb je naprosto nezbytné, aby byl udržitelně řízen za pomoci s ním souvisejících účinných opatření. Stěžejní důležitost má v této souvislosti účinná kontrola a sledování vnějších hranic, které – jak víme – mají být prováděny jednotně prostřednictvím schengenského informačního systému a zavedením harmonizovaných vstupních požadavků pro státní příslušníky třetích zemí. Od toho jsme ale stále ještě na míle vzdáleni. Dodržování souvisejících mechanismů je tudíž zásadním faktorem pro bezpečnost občanů EU.

To se zvláště týká mojí vlasti, Rakouska, vzhledem k její zeměpisné blízkosti státům východní Evropy. V této souvislosti si vzpomeňte na nedávný incident, kdy byl v Rakousku zabaven chladicí nákladní automobil, ve kterém bylo z Turecka přes Maďarsko a Rakousko do Německa pašováno 64 ilegálních kurdských přistěhovalců. Tento případ ukazuje, jak je důležité moci se spolehnout na důkladnou a účinnou kontrolu vnějších hranic a jak vzácně k tomu dochází.

Ve vnitrostátních záležitostech musíme v mnoha regionech Evropy bojovat se stoupající zločinností, která je stále častěji spojená s organizovanými příhraničními gangy. Vzhledem k tomu se domnívám, že bychom měli důkladně zvážit dočasné zavedení kontrol na vnějších hranicích. Jak víte, během evropského fotbalového šampionátu v roce 2008 se již potvrdilo, že jsou velmi účinné.

Vzhledem k tomu, že zavedení mechanismu hodnocení ke sledování provádění schengenského *acquis* představuje ústřední zájem členských států a ještě přesněji jejich občanů, domnívám se, že pro Evropský parlament jako pro zástupce občanů je velmi důležité zapojit se do těchto rozhodnutí.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, oba návrhy na Komisi plně přenášejí pravomoci, kterými dosud disponovala Rada.

S budoucím vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a s následným zrušením struktury Společenství, která byla založena na pilířích, se bude právní situace podstatně lišit a bude výrazně upravena. Proto musí být mechanismus hodnocení založen na důsledném převedení úkolů, které jsou v současnosti rozděleny mezi první a třetí pilíř.

Proto se domnívám, že je nesmírně důležité, aby návrh přinesl opatření pro větší zapojení členských států – a nevěřím, pane Barrote, že zapojení odborníků je dostatečné – a především skutečné zapojení, skutečnou spoluúčasť Evropského parlamentu v koordinační skupině pro mechanismus sledování a ověřování řádného uplatňování schengenského *acquis*. Navíc bychom dle mého názoru měli vymezit a lépe pomocí obsažnějších a přesnějších kritérií označit, jak používat parametr migračního tlaku, který označuje nejohroženější území, kde by měly proběhnout neohlášené inspekce.

A nakonec by se návrhy měly považovat za celek a neměly by se od sebe oddělovat, protože oba představují společné aspekty téhož tématu a trpí stejnými nedostatky. Je to tak proto, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost budou uplatňovány postupy spolurozhodování.

Proto plně podporuji názor, který zaujal pan Coelho i výzvy Komisi, aby tyto návrhy stáhla a předložila jiné, lepší, které vezmou v úvahu to, co vzejde z této rozpravy.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Členství v schengenském prostoru znamená pro občany členských států úplnou svobodu volného pohybu po tomto území, a tím zcela odstraňuje hranice mezi členskými státy. Bezpečnost schengenského prostoru závisí na tom, jak přísné a účinné kontroly členské státy zavedou na svých vnějších hranicích. Vzhledem k tomu, že se v tomto případě jedná o dvojí mechanismus hodnocení, musí se zavést, protože mluvíme o hodnocení a ověřování provádění schengenského *acquis*, aby se zajistilo, že je provedeno transparentně, účinně a důsledně.

Proto bychom měli přivítat návrh Komise jak rozhodnutí, tak regulace, protože cítíme, že zvýší úroveň vzájemné důvěry mezi členskými státy, které vytvářejí území, kde nejsou žádné hranice, a že učiní opatření pro jednotnou vysokou úroveň specifického provádění schengenského *acquis*, ale věříme, že by mělo být po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost s ohledem na tuto skutečnost posouzeno.

Vítám skutečnost, že v návrhu Komise členské státy prostřednictvím činnosti v koordinační skupině spolupracují s Komisí, aby umožnily zavést tento mechanismus hodnocení. Také vítám, že jsou vytvářeny víceleté programy a jsou do nich zapojováni národní odborníci, aby se prováděly inspekce v místě, což podpoří lepší výměnu informací mezi členskými státy v oblasti *acquis* Společenství. Avšak po té, co Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, se policie a soudní spolupráce stane součástí prvního pilíře, pilíře právních předpisů Společenství.

Také chci upozornit na skutečnost, že článek 14 návrhu rozhodnutí Rady o zavedení mechanismu hodnocení pro sledování provádění schengenského *acquis* stanovuje vypracování výroční zprávy, kterou Komise musí předložit Parlamentu a Radě. Avšak chtěl bych zopakovat, že je třeba, aby byl návrh přepracován, aby vzal v úvahu opatření vyplývající z Lisabonské smlouvy.

Poslední věc, kterou bych chtěl zmínit, je to, že připomínka, kterou Komise vznesla k návrhu Rady o zavedení tohoto mechanismu hodnocení, obsahuje významné důsledky i pro nové členské státy, protože v tomto případě diskutujeme o procesu zavádění ustanovení schengenského *acquis* ve dvou fázích. Některé z nich se vyskytují v příloze I smluv o přistoupení a ostatní mají vstoupit v platnost po té, co bude přijato rozhodnutí Rady týkající se určitých ustanovení schengenského *acquis*.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Paní předsedající, je dobře, že rozprava ohledně hodnocení schengenského *acquis*, kterou tu dnes vedeme, probíhá ve stejné době, kdy začíná v Evropské unii a v Evropském parlamentu širší diskuse o stockholmském programu. Je to důležitý projekt, který se týká výjimečně důležitých oblastí života občanů EU, jako je spravedlnost, svoboda a bezpečnost. Dva prvky tohoto programu, svoboda a bezpečnost občanů EU, by například měly být zahrnuty do hodnocení schengenského projektu.

Proto se sami sebe musíme ptát, z jakého důvodu byla Evropská unie vytvořena a proč je pro nás tak důležité, že tento úžasný projekt uspěl. Především nebyl vytvořen pro politiky nebo pro mezinárodní organizace, ale pro konkrétní státy. Byl skutečně vytvořen pro dobro našich občanů. A proto dobro občanů, jejich svoboda a výsady, ale také nejvyšší možné bezpečnostní normy, které jim mají být zaručeny, jsou jedním z hlavních základů pro práci, kterou by orgány EU měly konat.

Proto není dobré, že diskutujeme jen o schengenském prostoru a že tuto rozpravu nevedeme spolu s hodnocením migračního programu EU, programu udělování víz a programu pro spolupráci se sousedními

zeměmi. Jen tak může společná rozprava a hodnocení situace vést k tomu, že dosáhneme náležitých závěrů – právě k tomu má sloužit zapojení Parlamentu do procesu přijímání těchto rozhodnutí, a já doufám, že se tak stane.

Z toho důvodu jsem přesvědčen, že Schengen se svého úkolu zhostil dobře. Navzdory skutečnosti, že se na počátku tvrdilo, že přijetí začlenění nových zemí do schengenského prostoru nebude možné bez přijetí SIS II, přijetí 10 zemí v roce 2004 ukázalo, že to možné je a že se nic hrůzného neudálo. Nyní se jen snažíme zajistit, aby mechanismus určený ke zlepšení a zpřísnění fungování systému byl vytvořen co možná nejrychleji, samozřejmě se zapojením Evropského parlamentu. To vysvětluje mé uznání Carlosu Coelhoovi a ja plně schvaluji jeho zprávu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Paní předsedající, chtěla bych se připojit k výzvám, aby tento návrh byl stažen a aby Komise předložila nový návrh, vycházející z odlišného právního základu.

Je tu jasné úsilí vyloučit Parlament z této důležité otázky a právní služba Parlamentu potvrdila, že u tohoto návrhu mohl být zvolen jiný právní základ, který by dovolil plné zapojení Parlamentu do tohoto procesu.

Schengenský informační systém, schengenské vízum, Schengenský hraniční kodex a vízový kodex spadají do procesu spolurozhodování, a proto že se blíží ratifikace Lisbonské smlouvy a s ní jednodušší a sjednocená právní struktura v Evropské unii, měli bychom vidět širší zapojení Parlamentu v těchto otázkách, nikoli menší. V současném návrhu se nic takového neodráží.

V souvislosti s těmito otázkami jsme byli svědky významných dohod mezi stranami na úrovni výborů, a já doufám, že silná, jasná pozice celého Parlamentu spolu s řádným hodnocením právních souvislostí povede k přepracování návrhu a představení nového, vhodnějšího návrhu, který předchodí návrh nahradí.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Paní předsedající, stejně jako řada mých kolegů i já plně podporuji zprávu pana Coelha, kterému upřímně děkuji za skvělou práci, kterou vykonal.

Už od počátku byla nezbytným důvodem, *raison d'être, sine qua non*, pro zrušení kontrol na vnitřních hranicích existence vyrovnávacích opatření vytvořených pro zabránění tolik obávanému výpadku v oblasti bezpečnosti. Tato opatření představují základ pro vzájemnou důvěru, naprosto nezbytnou pro dobrou spolupráci v schengenském prostoru. A pouze prostřednictvím účinného a transparentního mechanismu hodnocení provádění schengenského *acquis* budeme schopni udržet tuto důvěru a vysokou úroveň spolupráce členských států.

Výzva je to velká, a stejná musí být role Parlamentu ve vytváření tohoto nového mechanismu. Znamená to, že pokud tento návrh bude přijat před vstupem Lisbonské smlouvy v platnost, mechanismus nebo alespoň prvky, které spadají pod první pilíř, bude muset být přijat procesem spolurozhodování.

Navíc, i když z integrace schengenského *acquis* do práva Společenství a do evropského práva musí být vyvozeny závěry, neznamená to, že řízení tohoto hodnocení by mělo být svěřeno jen Komisi.

Členské státy musí být více zapojeny do tohoto mechanismu hodnocení nebo bude hrozit, že se vzájemná důvěra vytratí. Totéž platí pro bezpečnost uvnitř našich členských států. Pokud členský stát toto *acquis* správně neprovádí, následky ponесou všechny ostatní členské státy.

A nakonec, co se týká účinnosti, nezdá se mi vhodné vytvářet dva oddělené mechanismy pro dvě fáze hodnocení, z nichž první je kontrola předcházející provedení *acquis* a druhá je provedení *acquis* členskými státy Schengenu.

Já se proto připojuji k panu Coelhoovi a vyzývám Komisi, aby stáhla tento návrh a připravila nový návrh, který více zohlední myšlenku *acquis* a roli členských států v hodnocení jeho provádění.

Alan Kelly (S&D). – Paní předsedající, s velkou lítostí se obracím na sněmovnu jako její člen pocházející ze země, která ještě nepodepsala Schengenskou dohodu. Vstup do Schengenu bych podpořil. Doufám, že pracovní skupina pro hodnocení Schengenu nakonec Irskému státu a samozřejmě i našim sousedům v Británii představí nezpochybnitelné výhody Schengenu.

Volný pohyb je základním právem a pilířem evropského občanství, o které jsme všichni usilovali. To, že jsme byli schopni zrušit hranice a umožnit občanům EU volnost a výhody cestování, bylo velmi významné, zejména ve světle evropské historie. Skutečnost, že se tak stalo při zvyšování schopnosti našich úřadů vypořádat se se zločinem spojeným s překračováním hranic, představuje významnou historickou událost a jeden z nejvýznamnějších dosavadních úspěchů EU. A byla to Schengenská dohoda, která navedla Irsko

k vybudování komplexního datového systému informací z oblasti zločinnosti, který se v následujících letech, doufejme, propojí se systémem evropským. Schengen se osvědčil výborně, což můžeme všichni vidět.

Právě vzhledem k tomuto významnému úspěchu je politováníhodné, že moje vlast se do Schengenu zapojuje jen poněkud. I přes plnou spolupráci mezi irskými a našimi evropskými bezpečnostními orgány v otázkách policejní spolupráce nemohou irští občané využívat všech výhod EU. Ke zrušení kontrol na hranicích je třeba vzájemné důvěry mezi všemi dotčenými členskými státy. Irská vláda bohužel zastává ten názor, že nemůže plně důvěřovat svým evropským sousedům, a v oblasti volného pohybu osob po Evropě pracuje na nižší úrovni. Velmi toho lituji. To, co dnes opravdu potřebujeme, je evropský jednotný vízový systém, ke kterému, doufejme, Schengen i dnešní rozprava přispějí.

Co se týče předloženého návrhu, chtěl bych Komisi požádat, aby jej stáhla. Domnívám se, že přiznává Komisi příliš mnoho pravomocí. Návrh se ve skutečnosti snaží vynechat Evropský parlament. Komise by nám měla předložit návrhy, které respektují proces spolurozhodování, a kromě toho, co říkáme v této rozpravě, po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost stejně bude třeba předložit nové návrhy.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Paní předsedající, nejprve bych chtěl panu Coelhoovi blahopřát k výborné práci, kterou odvedl. Vytvoření jednoduchého, účinného a transparentního mechanismu hodnocení, který doplní stávající hodnocení Schengenu, je iniciativou, kterou je rozhodně třeba uvítat.

Avšak je tu také několik problémů v oblasti ochrany údajů, jak zpravodaj již zdůraznil. Bohužel i přes potřebná zlepšení jsme byli v tomto procesu pouze konzultováni. Jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, Parlament bude mít automaticky pravomoci spolurozhodování v záležitostech spadajících pod třetí pilíř. Jelikož je v sázce bezpečnost schengenského prostoru a jeho občanů, do vytvoření systémů hodnocení musí být úzce zapojeni všichni, kterých se to týká, což zaručí a upevní princip vzájemné důvěry nezbytný k zachování schengenského prostoru.

Z těchto důvodů podporuji iniciativu zpravodaje, která od Komise žádá stažení návrhů a předložení nových, úplnějších.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Ráda bych poblahopřála panu Coelhoovi k jeho znamenité práci i k odhodlání, které se projevuje v jeho přání ohledně jednoduchého, účinného a transparentního mechanismu hodnocení pro ověření provádění schengenského *acquis*.

Zavedení volného pohybu na území EU a zrušení kontrol na vnitřních hranicích považuji za jeden z nejvýznamnějších úspěchů Evropské unie. Vzhledem k propustnosti hranic potřebujeme přísné normy, které skutečně zavedou schengenské *acquis*, aby bylo možné zachovat vyšší úroveň vzájemné důvěry mezi členskými státy, včetně jejich schopnosti provádět opatření související se zrušením kontrol na vnitřních hranicích.

Musíme zlepšit mechanismus hodnocení pro sledování provádění schengenského *acquis*. Potřeba zachovat vysokou úroveň bezpečnosti a důvěry vyžaduje dobrou spolupráci mezi vládami členských států a Komisí. Vzhledem k důležitosti nařízení v této oblasti z hlediska základních práv a svobod musí Evropský parlament naléhat na prosazení Lisabonské smlouvy, která je základní podmínkou pro vytváření jakýchkoliv právních předpisů týkajících se posílení zabezpečení hranic.

Pokud máme na paměti důležitost této legislativní iniciativy, je politováníhodné, že Evropský parlament hraje roli konzultanta spíše než roli, kterou by zde hrát měl, roli zákonodárského orgánu.

Vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva je nejvyšší prioritou Evropské unie. Proto je pro členské státy, Komisi a Evropský parlament tak důležité, aby byly stejně zapojeny do jeho udržování a rozvíjení.

Proto vyslovuji svoji plnou podporu návrhu zpravodaje vyzvat Komisi, aby předložila Evropskému parlamentu nový opravený návrh, který by mu dal příležitost ujmout se role zákonodárského orgánu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, v této sněmovně jsme dostali studený políček.

V této rozpravě asi dochází k nějakému nedorozumění, v tom smyslu, že účelem návrhu je komunitarizovat tento proces hodnocení. Je pravda, že máme Schengen – a také jsem zaznamenal, že velká většina poslanců Parlamentu chválila jeho úspěch, to, že máme možnost volného pohybu, ale máme zároveň i bezpečnost.

Je pravda, že hodnocení Schengenu začalo na mezivládní úrovni a Komise zastávala pouze postavení pozorovatele. Ale je také pravda, že Komise, jako strážce Smluv, musí za hodnocení nést odpovědnost. Ale zcela určitě nebude mít na hodnocení monopol – to musíme říct velmi jasně. Samozřejmě zapojíme členské

státy, a odborníci z členských států se budou podílet na plánování rozvrhu inspekcí, na provádění inspekcí in situ a na sestavování hodnotících zpráv.

Je poměrně jasné, že pochybnosti, které pocítujeme v členských státech, plynou také z nedorozumění. Protože si přejeme vzájemnou důvěru mezi členskými státy, je naprosto jasné, že je chceme plně zapojit do hodnocení opatření přijatých k provádění Schengenu a schengenského *acquis*.

A nyní se dostávám k Parlamentu. I zde panuje nedorozumění. Naším cílem není vyloučit Parlament, jak tu někdo říkal. Naším cílem v současné situaci jen je pomocí pravidelných zpráv pochopit, jak lze posílit zapojení Parlamentu. Ale v žádném případě to neznamená zamezení tomu, aby, jakmile bude schválena Lisabonská smlouva, Parlament v tomto komunitarizovaném mechanismu zastával významnou roli. A na to kladu důraz, protože víme, že pokud se takto postupuje, může obecný evropský zájem převážet, i když se někdy členské státy mohou trochu vzpoutat, když je třeba tento obecný evropský zájem hájit.

Tak toto jsou některá nedorozumění, která jsem chtěl vyjasnit.

Ještě bych také chtěl říci, že návrhy přinášejí ve srovnání se současným systémem jistou přidanou hodnotu. Hodnocení budou mnohem častější a budou jasnější. Na základě posouzení rizik se budou plánovat inspekce in situ; inspekce budou neplánované a díky velké odbornosti při výkonu hodnocení a počtu zúčastněných odborníků budou efektivní.

Hodnocení dalšího sledování doporučení udělených v závěru hodnocení in situ se zlepší.

To jsou mé myšlenky, paní předsedající, dámy a pánové. Naprosto chápu vaši nedočkavost, aby se zapojení Parlamentu po schválení Lisabonské smlouvy posílilo. V tomto postupu Společenství Parlament bezpochyby musí hrát významnější roli, ale tento návrh jsme sestavovali pro účely komunitarizace, což následně otevírá cestu pro zapojení Evropského parlamentu.

Bedlivě jsem si vyslechl všechny projevy a zaznamenal jsem takřka jednomyslný postoj Parlamentu. Věřím ale, že byl způsoben nedorozuměním, které se vysvětlilo.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Rád bych učinil poslední tři poznámky. Zprv bych chtěl poděkovat poslancům, kteří podpořili moji zprávu a během rozpravy vyslovili stanoviska na její podporu, a místopředsedovi Barrotovi za jeho stanovisko podporující zapojení Evropského parlamentu jako zákonodárního orgánu, a tím plně využívá možnosti, které vyplývají z Lisabonské smlouvy. Nijak mně to nepřekvapilo. Víím, že komisař Barrot zastává tento názor už dlouho, ale je dobře, že nám sdělil své formální stanovisko jako místopředseda Komise.

Zadruhé bych rád znovu připomněl to, co komisař Barrot zmínil, když hovořil o složitých jednáních s Radou. Také jsme si toho vědomi a uvědomujeme si, že když se jedná o toto téma, ani to nemůže být jinak. Proto jsme také doufali, že Komise bude na Parlament nahlížet jako na svého partnera disponujícího pravomocemi spolurozhodování, protože pokud jde o jejich přístup k Evropě, Komise i Parlament stejnou měrou sdílají názor, že proces přijímání rozhodnutí nemůže pokračovat, pokud by zůstal jen na mezivládní úrovni.

Zatřetí bych rád zdůraznil dva body, které, domnívám se, pocházejí z této rozpravy. Zprv, nic nesmí narušovat soudržnost. Nemohou existovat dva systémy hodnocení, musí být jen jediný, ať už se jedná o nové členy Schengenu nebo o ty tradiční. Systém navíc nesmí podkopávat zásadu vzájemné důvěry. Všichni musí být zapojeni. Členské státy i evropské orgány se musejí podílet na procesu hodnocení. Evropské orgány nezahrnují jen Komisi nebo Radu, patří do nich i Parlament, a z toho důvodu žádáme o spolurozhodování.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Je nezbytně důležité, aby existoval jednoduchý, účinný, dobře fungující transparentní mechanismus hodnocení, který umožní, že schengenský prostor bude územím, kde je možný volný pohyb; a zároveň je třeba, aby se mezivládní rámec pro hodnocení Schengenu přizpůsobil rámci EU. Právní služba Evropského parlamentu provedla studii a určila, že proces spolurozhodování by měl mít při rozpravě o tomto návrhu přednost před postupem konzultací. Lisabonská smlouva brzy vstoupí v platnost a v souvislosti s tím bude Evropský parlament disponovat většími pravomocemi v oblasti svobody, práva a bezpečnosti, do které tento návrh spadá. Vzhledem k tomu, že bezpečnost schengenského prostoru a jeho občanů je životně důležitá, musíme zvolit proces spolurozhodování.

Kinga Gál (PPE), písemně. – (HU) Schengenská spolupráce může nabývat nejrůznějších forem. Může být zvoleno a pečlivě prozkoumáno mnoho aplikací. Jako poslankyně Parlamentu se domnívám, a je třeba to tady a teď zmínit, že jednou ze základních podmínek pro volný pohyb osob je úplný, účinný a na vzájemné důvěře vystavěný Schengenský systém. Kontroly na hranicích, naše společná vízová politika, politika přeshraniční policejní spolupráce a ochrana údajů představují pouze jednotlivé součásti celého tohoto systému. Jsou to rozdílná témata, ale všechny je spojuje jeden důležitý faktor. Evropští občané dostali – a každý den dostávají – velké množství dalších svobod, které pro ně představují jeden z očividných úspěchů existence Evropské unie.

Jako zastupitelka voličů členského státu, který se připojil teprve před několika málo lety, to mohu naštěstí potvrdit. Kdyby nebylo návrhu portugalského předsednictví EU, nové členské státy by se nemohly stát součástí Schengenského systému. Poslední (druhá generace) Schengenského informačního systému dosud není v činnosti. Je odpovědností Komise a členských států, aby ochránily tuto svobodu, což je téma, na které odkazují také dvě z otázek na pořadu jednání. Tuto odpovědnost také sdílí Evropský parlament, což je právě tím důvodem, proč se musí podílet na řešení otázek týkajících se svobody občanů. Proto důrazně podporuji zpravodajovo úsilí a souhlasím s jeho návrhy.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Vytvoření schengenského prostoru na konci osmdesátých a na začátku devadesátých let minulého století bylo jedním z největších úspěchů v dějinách Evropy. Ustanovení schengenského *acquis* byly součástí struktury Evropské unie od doby, kdy v roce 1999 vešla v platnost Amsterodamská smlouva. Podstatnou součástí dodržování ustanovení schengenského *acquis*, které tvoří část evropského práva, je mechanismus hodnocení, který by měl zaručovat transparentní, dobře fungující a důsledné provádění schengenského *acquis*, a měl by také odrážet proměnu právního stavu, ke které došlo po začlenění schengenského *acquis* do struktury EU.

Souhlasím se zpravodajovým stanoviskem, že návrhy, které dnes byly představeny, se omezují na přijetí několika obecných, nedávno představených podnětů ohledně zlepšení platného schengenského mechanismu hodnocení. Nová myšlenka je jediná a týká se nařízení o neohlášených inspekcích, což je velmi vítáno. Avšak nemohu přijmout skutečnost, že postavení, které nyní zaujímá Rada, by mělo být Komisi předáno jako celek. Tento návrh nechává velmi omezené možnosti pro spolupráci mezi členskými státy, a vyjímá z tohoto procesu Evropský parlament. Nemělo by se zapomínat, že je to oblast spočívající na svobodě, bezpečnosti a spravedlnosti, a ani na to, že odpovědnost za ochranu a zúšlechťení této oblasti nespočívá pouze na Komisi jako garantu dohledu nad prováděním Ústavní smlouvy, ale že spočívá také na členských státech, které stále odpovídají za bezpečnost svých vnějších hranic, a že spočívá také na Evropském parlamentu, který zastupuje občany Evropské unie.

18. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Mauricijskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty - Dohoda mezi Evropským společenstvím a Seychelskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty - Dohoda mezi Evropským společenstvím a Barbadosem o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty - Dohoda mezi Evropským společenstvím a Federací Svatý Kryštof a Nevis o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty - Dohoda mezi Evropským společenstvím a Antiguou a Barbudou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty - Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bahamským společenstvím o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Mauricijskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Seychelskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Barbadosem o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Federací Svatý Kryštof a Nevis o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Antiguou a Barbudou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- zprávě pana Busuttila, kterou předkládá jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady uzavřít Dohodu mezi Evropským společenstvím a Bahamským společenstvím o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (KOM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, *zpravodaj*. – (MT) Přestože je zde ve sněmovně chladno, v tomto tématu se budeme zabývat zeměmi, jež se mohou pyšnit o mnoho vyššími teplotami, které jsou spíše považované za ideální. Tyto zprávy totiž pojednávají o dohodě, která umožní zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty mezi Evropskou unií a jejími občany a občany šesti různých zemí – Mauricijské republiky, Seychelské republiky, Barbadosu, Federace Svatý Kryštof a Nevis, Bahamského společenství i Antiguy a Barbudy.

Zrušení se vztahuje na občany Evropské unie, kteří do těchto zemí cestují, i naopak na občany těchto zemí cestující do Evropské unie. Platí pro pobyty o maximální délce tři měsíce během období šesti měsíců. Zrušení se vztahuje na všechny kategorie osob, tedy na řadové občany i diplomaty cestující z různých důvodů. Týká se zejména mnoha turistů, kteří jsou občany Evropské unie a v těchto šesti zemích tráví dovolenou, cestování jim tím tedy významně ulehčíme.

Dohoda se však konkrétně nevztahuje na osoby cestující z pracovních důvodů nebo za účelem výdělků. Do těchto zpráv jsme zahrnuli ustanovení, v němž se uvádí, že každá z těchto šesti zemí může pozastavit nebo ukončit uplatňování této dohody vůči všem státům Evropské unie, nelze však z dohody vylučovat jednotlivé státy. Učinili jsme tak proto, abychom zajistili rovné podmínky pro všechny občany Evropské unie, nadto jsme tím chtěli vyjádřit i naši solidaritu. Na druhou stranu se ovšem totéž vztahuje na Evropskou unii, tzn. Evropské společenství může pozastavit nebo ukončit uplatňování dohody jen za všechny své členské státy. Evropská unie nebo jakákoli z těchto zemí může pozastavit uplatňování buď celé dohody, nebo jejích částí, a to z důvodu veřejného zájmu, ochrany národní bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví, kvůli nedovolenému přistěhovalectví nebo v případě, že daná země znovu zavede vízovou povinnost. Především bych rád jasně uvedl, paní předsedající, že předtím, než jsme o těchto zprávách hlasovali ve výboru, jsme Evropskou komisi požádali o potvrzení zajištění plné reciprocity a tato záruka nám byla poskytnuta. Zaručení plné reciprocity, pokud jde o ukončení vízové povinnosti ze strany těchto zemí, přičemž my na oplátku učiníme totéž, pro nás představovalo zcela nezbytnou zásadu. Vízová povinnost by tak byla odstraněna na obou stranách. Dohody jsme tedy řádně dosáhli a opět jsme tím jasně dokázali, že Evropská unie dokáže jednomyslně jednat na mezinárodní úrovni a být solidární vůči všem státům. Na závěr jen dodám, že toto znovu ukazuje, že Evropská unie je schopna otevřít své brány občanům na celém světě.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Paní předsedající, také já bych rád vyjádřil svou vděčnost panu Busuttilovi za jeho výtečnou zprávu.

Těchto šest zemí mimo EU – Antigua a Barbuda, Bahamské společenství, Barbados, Mauricijská republika, Federace Svatý Kryštof a Nevis a Seychelská republika – byly přesunuty z negativního na pozitivní seznam nařízení (ES) č. 539/2001 v souladu s novějším nařízením (ES) č. 1932/2006, jež bylo přijato dne 21. prosince 2006 a v němž bylo potvrzeno, že tyto země splnily všechna kritéria stanovená v nařízení.

Tímto nařízením se řídilo uplatňování bezvízového styku pro státní příslušníky těchto zemí na základě uzavření dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti mezi Evropským společenstvím a každou z těchto zemí a jejím vstupu v platnost.

Jak již uvedl pan Busuttil, zajištění plné reciprocity bylo velice důležité, neboť v té době některé z těchto zemí ještě stále uplatňovaly vízovou povinnost vůči občanům jednoho či více členských států.

Vzhledem k tomu, že státy CARICOM, Karibského společného trhu, pro státní příslušníky několika členských států během mistrovství světa v kriketu zavedly dočasný vízový režim, bylo formální jednání o zrušení vízové povinnosti zahájeno teprve v červnu roku 2008.

Aby bylo zajištěno, že občané budou moci využít bezvízového styku co nejdříve, Komise navrhla tyto dohody, podepsané dne 28. května 2009, dočasně uplatňovat, a od tohoto okamžiku se dočasně používají, dokud nebudou dokončeny postupy nezbytné k jejich formálnímu uzavření.

Na základě zásady reciprocity zahrnuje zrušení vízové povinnosti všechny kategorie osob – běžné občany, držitele diplomatických nebo služebních/úředních pasů – cestující z nejrůznějších důvodů, s výjimkou vykonávání placené činnosti.

Jak již řekl pan Busuttil, aby byly zachovány rovné podmínky pro všechny občany EU, dohody obsahují ustanovení, které vymezuje, že těchto šest zemí mimo EU může pozastavit nebo ukončit uplatňování dohody pouze vůči všem členským státům Evropského společenství a že naopak Společenství rovněž smí pozastavit nebo ukončit uplatňování dohody pouze pro všechny své členské státy.

A je to tu; rád bych vyjádřil svou vděčnost Parlamentu a panu Busuttilovi za jeho spolupráci. Posílá to tuto iniciativu, pomocí níž bude cestování pro naše spoluobčany snadnější. Také dodám, že my v tomto poněkud chladném Parlamentu můžeme snít o tom, že všechny tyto nádherné země, jakými jsou např. Seychelská republika či Bahamské společenství, dříve či později navštívíme.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice je dohodám Evropské unie s těmito šesti zeměmi, jež jsou vskutku vysněnými destinacemi, pane Barrote, příznivě nakloněna.

Jak jste nás již informoval, na základě těchto dohod se na občany těchto šesti zemí ani na občany EU nebude v budoucnu vztahovat vízová povinnost pro krátkodobé pobyty – tedy alespoň na některé z nich, jelikož toto se netýká občanů, kteří budou chtít pracovat nebo vykonávat placenou činnost, tedy ve stručnosti řečeno zaměstnanců nebo poskytovatelů služeb. To znamená, že bezvízový styk bude platit mimo jiné pro podnikatele, sportovce a umělce – přinejmenším jedná-li se o jednorázovou činnost – novináře a praktikanty.

Nebuďme ale malicherní a poblahopřejme si k tomuto pokroku, protože známe všechny úřední formality, jež musí proběhnout na ambasádách, aby mohla být vydána víza občanům jižních států.

Jsem si jistá, vážené dámy a pánové – tedy alespoň ti z vás, kdo jste tu ještě setrvali – že už jste všichni slyšeli o případech umělců, kteří se nemohou zúčastnit festivalu, nebo sportovců, kteří nemohou vycestovat na soutěž. My ze Skupiny GUE/NGL jsme pro zrušení všech krátkodobých víz. Krátkodobá víza jdou proti duchu myšlenky volného pohybu osob a občany daných zemí uvrhují do bludného kruhu, kdy jsou povzbuzováni žádat o krátkodobá víza, a když je obdrží, nevracet se zpět do své země ze strachu, že další vízum už nebudou moci získat. My pak v našich zemích počet krátkodobých víz neustále omezujeme, a tak se vytváří bludný kruh. Dokonce to vede i ke skutečnému rozpadu rodin, kdy přistěhovalci žijí v našich státech, a jejich rodiny přitom zůstávají v jejich zemích původu. Domníváme se tedy, že tyto dohody jsou pozitivním krokem na cestě k jiné přistěhovalecké politice, která bude považovat pohyb mužů a žen za stejně volný jako pohyb kapitálu a zboží.

Máme však jednu malou poznámku, malou technickou poznámku, pane komisaři. Všimli jsme si, že anglický termín „*valid passport*“ byl do francouzštiny přeložen jako „*passeport ordinaire*“, my si však nemyslíme, že by se jednalo o totéž. Byli bychom tedy rádi, abyste nám toto vyjasnil, neboť se domníváme, že správný překlad by zněl „*passeport en cours de validité*“.

Také nás překvapuje – výraz „překvapuje“ je snad jen zdvořilostní formulací – překvapuje nás tedy, že se tyto dohody nevztahují na francouzská zámořská území, přičemž se vztahují na zámořská území Portugalska.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Rád bych pouze podpořil zprávu pana Simona Busuttila, jež podporuje iniciativu Evropské komise, tím, že učiním tři stručné poznámky. Zaprvé, tímto rozhodnutím usnadňujícím pohyb osob vyvracíme myšlenku Evropy jako pevnosti. Zadruhé, neotvíráme naše brány libovolně. Jak nám pan místopředseda Barrot připomněl, otevíráme je podle určitých pravidel. Jak řekl, dané země tato pravidla splnily, a mohou tedy být přesunuty z negativního seznamu.

Domnívám se, že je důležité zaujmout proevropský přístup a vyhnout se „přebírání a vybírání“ zemí, přijímání jedněch a izolování jiných. Buď bude přijata Evropská unie jako celek, nebo nikoli. A nakonec, jak Simon Busuttil i místopředseda Barrot zdůraznili, záruky reciprocity jsou pro tyto dohody klíčové. Dost dobře nemůžeme žádat po Evropě, aby otevřela své brány jiným zemím, jestliže tyto země neotevrou své brány Evropě, což tyto dohody řádně zajišťují.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval paní Vergiatové a řekl jí, že její tvrzení je naprosto správné – jedná se opravdu o „*passports en cours de validité*“ – a zadruhé bych rád řekl, že právě o tuto příležitost se chceme zasadit, co nejvíce to bude možné.

Myslím, že po panu Busuttilovi i pan Coelho mluvil velmi jasně v tom ohledu, že v otázce reciprocity je třeba být velmi striktní a že je také třeba prokázat opravdovou evropskou solidaritu: nemůžeme jeden z členských států vystavit opětovnému zavedení víz. Potřebujeme opravdovou solidaritu ze strany všech členských států i ze strany Evropské unie.

Ještě jednou bych rád vyjádřil svou vděčnost panu Busuttilovi za to, že jasně pojmenoval daný problém, a poskytl nám tak oporu Parlamentu.

Simon Busuttil, *zpravodaj*. – (MT) Rád bych jednoduše poděkoval všem řečníkům. Platí to pro mé kolegy poslance i pro Jacquese Barrota, místopředsedu Evropské komise. Kdybych měl politické sdělení tohoto orgánu shrnout do jediného výrazu, zcela jasně by to byla zásada reciprocity. To je pro nás důležité. V dohodě, která leží před námi, má toto značný význam, stejně jako jsou nezbytně důležité i dohody s jinými třetími zeměmi. Místopředseda Komise si je vědom, že je zde několik dalších třetích zemí, které stále ještě nedodržují zásadu reciprocity vůči všem členským státům Evropské unie. Jsou mezi nimi i Spojené státy americké, jež nedávno zahrnuly některé členské státy do svého programu bezvízového styku, ale jiné z něj vynechaly. Dalším případem je Brazílie, s níž nedávno probíhala jednání. Troufám si předpovědět, že kdykoli bude uzavírána dohoda, bude zásada reciprocity vyžadována, a věřím, že právě tento typ dohod může posloužit jako základ pro to, aby k tomu docházelo i při jiných jednáních.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne zítra.

19. Pokrok v zavádění SIS II a VIS (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o pokroku v zavádění SIS II a VIS.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Paní předsedající, nerad bych pokoušel trpělivost Parlamentu, ale přesto musím zde přítomným poslancům a Parlamentu vyjasnit několik záležitostí.

Když jsem před rokem a půl převzal post komisaře, v jehož oblasti působnosti je spravedlnost, svoboda a bezpečnost, čekaly mne dva rozsáhlé projekty z oblasti informačních technologií, jejichž cílem je vybavit členské státy moderními a účinnými nástroji spolupráce.

Tyto dva projekty, SIS II a VIS, byly součástí jedné zakázky, uzavřené v roce 2003 mezi Komisí a konsorciem společností z oblasti informačních technologií. Oba dva projekty jsou z technologického hlediska velmi složité. Je třeba za obzvláště náročných technických požadavků vzájemně propojit ústřední systém s přístroji v jednotlivých státech a umožnit jejich vzájemnou součinnost.

Vždy jsem se snažil Parlament o vývoji v této oblasti pravidelně informovat. Na základě doporučení Rady pro spravedlnost a vnitřní věci z února a června 2009, jsem napsal panu Deprezovi, předsedovi parlamentního Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, abych ho informoval o pokroku v zavádění SIS II. Zaslal jsem vám kopii naší korespondence, pane Coelho, protože vy jste ve většině případů zpravodajem pro otázky spojené se SIS a situací podrobně sledujete.

Dnes bych vám v duchu otevřenosti opět rád podal co nejvíce informací. Je pravda, že jako u většiny důležitých průmyslových projektů i u SIS II a VIS je zde nebezpečí překročení časového plánu a rozpočtu. Je pravda, že co se týče SIS II i VIS, je situace neuspokojivá.

V projektu SIS II se i přes zapojení odborníků z Komise i z členských států stále objevují nejrůznější překážky. Pokud jde o VIS, projekt nyní vstupuje do důležitého stadia. Kvůli počátečním požadavkům bylo obtížné provést zamýšlené testy, zdá se však, že se souhlasem členských států by přezkoumání těchto požadavků mělo umožnit příští úspěšné proběhnutí testů.

Nejprve se budu zabývat SIS II. Komise úzce spolupracuje s předsednictvím, členskými státy i smluvními partnery na provádění pokynů vymezených v závěrech Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 4. a 5. června.

Zaprvé, všechny zúčastněné strany se aktivně podílejí na technických přípravách prvního „mezníkového“ testu, jehož cílem bude ujistit se, že současná technická řešení jsou postavena na pevných základech. S tímto vědomím vyjednala Komise s konsorciem zabývajícím se projektem požadované změny v zakázce. Pro první „mezník“ se počítá s dalšími náklady ve výši 1 026 000 EUR. Naše útvary zároveň posílily správu a sledování projektu. Zavedly smluvní sankce, aby tak na smluvní partnery vyvíjely větší tlak.

V pátek večer jsem se sešel s generálním ředitelem společnosti, jež se projektem zabývá, aby mě mohl osobně informovat o opatřeních, která zavedl za účelem vyřešení technických obtíží.

A nakonec, jak bylo stanoveno na červnovém zasedání Rady, Komise z preventivních důvodů zahájila přípravné práce, aby případně mohla přejít na alternativní systém v případě, že by současná technická řešení selhala.

Abychom tato data a nový časový plán zohlednili, musíme samozřejmě tyto okolnosti promítnout do právních předpisů. Z tohoto důvodu Komise 29. září navrhla v nástrojích upravujících přechod na SIS II několik změn, které v současné době konzultuje s Parlamentem. Bude to pro nás příležitost tuto otázku podrobně přezkoumat.

Pokud jde o VIS, v dubnu 2009 smluvní partner začal provádět řadu testů ústředního systému s cílem zhodnotit dosažený pokrok. Ačkoliv mu byly prodlouženy časové lhůty, smluvní partner ještě nesplnil všechny smluvní podmínky vyžadované k ukončení těchto testů.

Komise samozřejmě uplatnila stanovené smluvní sankce za účelem potrestání tohoto zpoždění. Nařídila smluvnímu partnerovi, aby podnikl veškerá příslušná nápravná opatření.

Možná se mýlím, ale nedomnívám se, že problém spočívá v návrhu projektu. Ostatně se zdá, že projekt SIS II pokračuje dobře. Testy by měly být dokončeny 11. listopadu. Nicméně členské státy musí zároveň přizpůsobit své vnitrostátní systémy, aby mohly používat VIS. Přinejmenším tři členské státy mají velké obtíže a kvůli těmto třem členským státům dochází ke zpožděním, která jsou dokonce ještě výraznější než zpoždění způsobená ústředním systémem.

Proto v současné době spolu s členskými státy provádíme podrobný rozbor, abychom pro spuštění VIS stanovili nový časový plán. Abychom ho však mohli vypracovat, musíme mít jasnou představu o výsledcích testů ústředního systému.

Po páteční schůzi mám důvod se domnívat, že 11. listopad by mohl být datem, kdy se dozvíme, jestli nyní prováděné testy byly úspěšné. V každém případě však před spuštěním systému musí být ústřední systém i vnitrostátní systémy plně provozuschopné. O novém časovém plánu budu samozřejmě Parlament informovat hned, jak se nám podaří jej sestavit.

Tímto svůj projev zakončím – omluvte prosím jeho délku, opravdu jsem vám ale chtěl o pokroku v zavádění SIS II a VIS poskytnout detailní přehled. Nemá cenu to skrývat, je zde reálný důvod k obavám. Technické, rozpočtové i politické rizikové profily obou projektů nám dávají důvod, abychom se podle našich jednotlivých odpovědností o projekt všichni zasadili. Jsou využívány značné finanční zdroje. Celková výše rozpočtových závazků Komise pro SIS II dosahuje o něco více než 80 milionů EUR, z nichž něco přes polovinu, tedy 44,5 milionu EUR, již bylo vyplaceno. Celková částka, kterou Komise přislíbila vynaložit na projekt VIS, je 74,5 milionu EUR. Pokud jde o plnění rozpočtu, do dnešního dne bylo prozatím čerpáno 43,3 milionu EUR. Tato čísla odpovídají údajům o projektech podobného rozsahu zavedených v Evropě i jinde na světě.

Paní předsedající, snažím se říct, že budu Parlament zcela určitě informovat o jakémkoli vývoji, jenž by mohl mít dopad na rozpočet, nebo dokonce na datum spuštění těchto systémů.

Nicméně pokud budou VIS a SIS II úspěšné, vybavíme Evropu nejúčinnějším systémem na světě. Musíme proto čelit překážkám s klidem, rozvážně a pragmaticky a já si v této záležitosti dovolím požádat Parlament o pomoc tak často, jak jen to bude potřeba, abychom, ještě jednou to zopakuji, abychom tyto dva projekty podrobně sledovali a zajistili jejich úspěšné dokončení..

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRINOVÁ

Místopředsedkyně

Simon Busuttil, jménem skupiny PPE. – (MT) Rád bych začal tím, že panu místopředsedovi Evropské komise poděkuji za vysvětlení, které nám právě podal, a naopak já bych zase rád vysvětlil, proč jsme tuto diskusi vyžadovali.

Bylo to proto, že schengenský prostor je pro nás výjimečně důležitý z hlediska svobody pohybu našich občanů. I když naším úmyslem bylo, že schengenský prostor bude našim občanům nabízet úplnou svobodu, nepřejeme si, aby tuto výsadu poskytoval zločincům. Proto jsme vytvořili Schengenský informační systém, který měl být rozšířen na systém nové generace známý jako SIS II, aby nám pomohl posílit svobodu našich občanů a současně nedovoloval zločincům získat jakýkoli druh volného pole. Proto nás znepokojuje skutečnost, že tento systém nové generace – SIS II – má značné zpoždění a dokonce se dosud nezdá, že by se blížil dokončení. Proto se vás nyní ptáme na důvod tohoto zpoždění a na to, zda by bylo možné zaručit datum, kdy bude systém spuštěn. Nicméně bych chtěl, aby bylo nanejvýš zřejmé, že naším konečným cílem je spolupracovat s Evropskou komisí na tom, abychom zajistili, že schengenský prostor bude plně funkční a bude fungovat v nejlepším zájmu našich občanů, aniž by dával volnou ruku těm, kdo mají špatné úmysly.

Claude Moraes, jménem skupiny S&D. – Paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu komisaři, že sem dnes přišel a poskytl nám nové podrobnější informace o těchto záležitostech. Oceňujeme způsob, jakým to udělal.

Chci podobně jako pan Busuttil vysvětlit – a je to společné vysvětlení – naše vážné obavy ze značného zpoždění při přechodu ze SIS na SIS II a ve vývoji VIS. Domnívám se, že pochopíte, proč jsme předložili společné usnesení. Máme totiž skutečnou obavu. Pan Coelho a další o této obavě již delší čas hovoří a stojí za to si povšimnout, že i když jsou tyto značné odklady zjevně znepokojivé samy o sobě, klíčové otázky zde v Parlamentu se týkají, jak víte, transparentnosti a zodpovědnosti, zvláště při nakládání s citlivými údaji, resp. s citlivými údaji v této oblasti. Parlament musí být jako spolutvůrce právních předpisů a jediný přímo volený orgán EU o průběhu vývoje těchto systémů informován, tak jak to v minulosti mnohokrát požadoval.

Nechceme, aby naše usnesení vyvolávalo dojem, že vznášíme bezdůvodné požadavky. Chceme být rozumní a reagovat na to, jak jste nám poskytl informace dnes. Jednoduše chceme být informováni o aktuálním stavu věcí, chceme, aby nám byly vysvětleny důvody zpoždění, a chceme být ujištěni, že tyto problémy budou řešeny. Je zásadní, aby byl takto důležitý projekt, jenž bude mít dopad na obrovské množství lidí – jak občanů EU, tak občanů zemí mimo EU – vyvíjen transparentně.

Kromě otázek transparentnosti a zodpovědnosti je důležité také poukázat na některé širší aspekty. Technické problémy, které vidíme, ani vývoj těchto rozsáhlých databází nevzbuzují příliš důvěry. Mnoho našich členských států – včetně mého vlastního členského státu – má značné potíže s vytvářením svých vlastních velkých databází, s vývojem ID databází atd. Důvěra veřejnosti v tyto systémy je naprosto zásadní.

Proto rozhodně musíme společně – napříč politickými skupinami – zjistit, jak tyto problémy vznikly a jak jim lze v budoucnu zabránit ve fázi plánování, nikoli ve fázi realizace. Je třeba se poučit ze zkušeností; musíme mít v tyto systémy důvěru a především nad nimi musíme mít plný a účinný dohled. Tyto systémy budou konec konců fungovat jen na základě technické spolupráce – ale také na základě důvěry veřejnosti v tento systém a na základě toho, že bude vidět, že Parlament tyto záležitosti otevřeně kontroluje a tato práce přináší nějaké výsledky.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, ještě nikdy za deset let, co působím v Evropském parlamentu, jsem neměla během jednoho večera tak dlouhou řečnickou dobu. Deset minut celkem je nezvyklý přepych a nejsem si jistá, že je dokážu vyčerpat.

I já jsem vděčná panu místopředsedovi Barrotovi, že přišel a informoval nás o těchto problémech, i když mám pocit, že jsme neměli na těchto novinkách trvat. Každý, kdo je aspoň trošku obeznámen s instalací velkých systémů IT ve veřejném sektoru ve vlastním členském státě, asi ví, že všechny tyto technické a rozpočtové problémy často vznikají. Bohužel však, když jde o dva tak veřejně známé, velké systémy – Schengenský informační systém (SIS) II a Vízový informační systém (VIS) –, jde také o důvěryhodnost, a to nejen vnitřní bezpečnosti Unie – k ní se vrátím později –, ale i o spolehlivost vízové politiky EU.

Jako zpravodajka pro VIS mohu říci, že jsme byli pod tlakem, aby byly právní předpisy dokončeny včas, protože jsme si chtěli se spuštěním VIS pospíšet – neboť měl být v provozu již teď – a každý skluz v programu přináší velké zklamání.

Chtěla bych se pana komisaře Barrota zeptat, jaké dopady to bude mít na žadatele o vízum. Budeme tu mít nakonec spoustu zmatených občanů, protože systém VIS je vytvořen tak, aby vyřídil 20 milionů žádostí o vízum ročně, a zpoždění pravděpodobně vyvolá lavinový efekt? A co bude s dohodami o externím zajišťování činností, které jsou uzavírány? Zmínil jste, že kvůli zpožděním s Vízovým informačním systémem byly uloženy smluvní pokuty. Mohl byste nám říci, jaké to jsou pokuty? Jaké jsou další odhadované náklady? A mohl byste nám říci, pane komisaři Barrote, zda obecně máte nadále důvěru v tohoto dodavatele, nebo zda uvažujeme o případném zrušení smlouvy?

Toto má vliv pravděpodobně také na zřízení agentury pro společnou správu SIS a VIS – a případně dalších databází v budoucnosti. Možná je třeba znova zvážit některé ambice na shromáždění údajů a rozsáhlý systém dozoru, což by podle mého soukromého názoru nebylo špatné, jestliže budeme mít všechny tyto technické problémy a problémy s infrastrukturou.

Poslední věc, na kterou jsem se chtěla pana komisaře zeptat, je tato: podle nynějších odhadů začne SIS II fungovat v poslední čtvrtině roku 2011. Domnívám se, že můžeme očekávat další časový skluz. V létě 2012 se v Londýně konají Olympijské hry. Vláda Spojeného království se nechopila příležitosti zapojit se do projektu SIS I z důvodů, které zná nejlépe ona sama. Je to vlastně již docela dost let, kdy se mohla do SIS I zapojit, ale řekla „ne, nikoli, počkáme na SIS II“.

Vláda mi v odpovědi na mou otázku sdělila, že se dopady na bezpečnost neznepokojuje. Nicméně by mohla být ohrožena nejen bezpečnost Spojeného království, ale i evropská bezpečnost, kdyby se Spojené království nepřidalo na kontrolující stranu – na což má právo – Schengenského informačního systému dostatečně včas před Olympijskými hrami, které se budou konat roku 2012 v Londýně.

Mohl byste nám říci, pane komisaři Barrote, jaké dopady na bezpečnost při Olympijských hrách podle vašeho názoru hrozí? Jsem tím velice znepokojena, zvláště protože se konají v Londýně a v neposlední řadě v mém volebním obvodu. Domnívám se, že bychom všichni měli starosti s bezpečností při Olympijských hrách. To bylo několik otázek, které jsem vám chtěla položit. Ještě jednou vám děkuji, že jste sem přišel.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, i já jménem své skupiny děkuji panu komisaři Barrotovi za jeho vysvětlení. Samozřejmě také my vyjadřujeme politování nad stávající situací ohledně systémů SIS II a VIS.

Chtěla bych však také uvést některé další obavy, protože jak víte, naše skupina má zvláštní stanovisko k užívání biometrických údajů, zvláště ve VIS a SIS II.

Ráda bych této příležitosti využila a zdůraznila náš postoj. Podobně jako Sarah Ludfordová jsem i já nesmírně vděčná, že mám dnes večer na vystoupení více času. I pro mě je to možná příliš mnoho, i když já mám šest minut, nikoli deset.

Také my litujeme toho, že k těmto systémům má přístup stále více orgánů. V současné době máme obavy, že SIS je z technického nástroje přeměňován v obecný systém kontroly a dohledu.

Proto bychom chtěli Komisi připomenout, že nezbytnou podmínkou pro úplné zavedení těchto nových systémů je ucelený právní rámec pro ochranu údajů vycházející z nejvyšších norem a přijetí právního nástroje pro minimální záruky v procesním právu.

Také chceme vyjádřit politování nad nedostatečnou spoluprací ze strany Rady, zejména nad tím, že odmítá použít postup spolurozhodování v souvislosti s prováděcími opatřeními. Doufáme, že Evropský parlament bude v budoucnosti pravidelně dostávat spolehlivé informace o testech, nákladech atd.

Nechci opakovat otázku, která již zazněla, nicméně i my bychom chtěli, aby nás komisař Barrot informoval o smlouvě a závazcích, jež z ní vyplývají, a o tom, co se stane, jestliže test bude neuspokojivý. Také bychom chtěli znát případné náklady.

Jde asi také o záležitost schvalování: vyhnuli bychom se řadě otázek, kdyby se náš Parlament býval směl aktivně účastnit celého procesu od samého počátku. Proto doufám, že tento případ je také dokladem toho, že nyní skutečně nastal čas na spolupráci.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, podepsal jsem za skupinu ECR společný návrh a jsem velice potěšen, že se nyní účastníme této rozpravy. Skutečnost, že my v Evropském parlamentu voláme Komisi k odpovědnosti, když diskutujeme o záležitostech souvisejících s utrácením značných částek z peněz evropských daňových poplatníků, má zásadní význam. Je správné, že široká veřejnost má zvláštní zájem o takto citlivou oblast, jež souvisí s ochranou a výměnou údajů. Vznikla řada problémů a zpoždění, takže nový systém dosud nebyl uveden do provozu. Dokonce máme nyní pochybnosti o proveditelnosti projektu.

Chtěl bych se pana komisaře zeptat, proč došlo k takovým odkladům a k překročení výdajů. Jaká opatření se přijímají, aby byly odstraněny nedostatky? Chtěli bychom, aby proces realizace probíhal zcela transparentně a aby byly zprůhledněny rovněž finanční aspekty, které jsem zmínil. Jak uvádí naše usnesení, Spojené království – samozřejmě nyní nikoli jako řádný člen Schengenu – si spolu s řadou dalších členských států nepřeje zapojit se do systému, dokud nebude nalezeno řešení.

Také bych se chtěl zeptat, jaké kroky byly podniknuty proti dodavatelům, aby byly pokryty některé škody. Chtěli bychom, aby Komise a Rada odpověděly na otázky a podaly vysvětlení, na čem se zakládá jejich trvalá důvěra ve stávajícího dodavatele a jeho schopnost úspěšně pokračovat ve vývoji systémů. Má tento projekt doopravdy budoucnost, nebo bychom měli nyní celou iniciativu přehodnotit? Jak řekl pan komisař Barrot, některé státy váhají, ale stěží jim to můžete klást za vinu, když zde není důvěra. Evropský parlament musí být průběžně informován o stavu vývoje těchto systémů. Těším se, až si přečtu odpověď Komise na otázky mých kolegů a na své otázky.

Cornelia Ernst, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěla říci, že nesdílíme obavy se Poslaneckým klubem Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Je to úplně prosté: domníváme se, že další vývoj směrem k SIS II není nutný a že je politicky chybný. Tento názor zastáváme ze tří důvodů: za prvé protože směšuje tajnou službu s policejními údaji a umožňuje, aby vznikl systém údajů, který již nezaručuje kontrolovatelnost a v němž osobní údaje vlastně nejsou chráněny.

Druhým důvodem jsou biometrické údaje, které jsou zde zakotveny jako rozsáhlý experiment, a za třetí má být SIS II samozřejmě využíván proti takzvanému nelegálnímu přistěhovalectví. Proto navrhuje toto: jak všichni víme, máme SIS I. Domníváme se, že je rozumné jej dále rozvíjet na základě zásady „jeden za všechny“. To je pragmatický přístup, i když jsme za něj ostře kritizováni. Domníváme se však, že v přístupu, který se zde sleduje, nelze pokračovat dále. Jednoduše řečeno, SIS II *de facto* selhal a udržovat jej na okraji propasti je – abych to zopakovala – nesmyslné. Důležité je, aby peníze, které jsou zde chybně investovány, byly ušetřeny; pak budeme mít s celou záležitostí méně problémů a můžeme se přestat zpožděním SIS II znepokojovat. Hovořím také z pohledu Saska, německého regionu v blízkosti Polska a České republiky. Dobře vím, že by zde určitě mělo větší smysl udělat něco pro stabilizaci v rámci policie než zavádět něco takového.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dámy a pánové, rád bych začal tím, že poděkuji panu místopředsedovi Barrotovi za jeho vyjádření, ačkoli je v nevýhodném postavení, protože by bylo dobré poslechnout si také stanovisko Rady. Zjevně je snadnější vykonávat parlamentní kontrolu nad Komisí než nad Radou.

Komise byla v prosinci 2001 pověřena zavedením druhé generace Schengenského informačního systému (SIS), jehož spuštění se očekávalo v březnu 2007. Vznikla řada problémů a odkladů. Nový systém dosud není v provozu. Někteří lidé předpokládají, že nebude spuštěn do roku 2012, zatímco jiní zpochybňují samotnou proveditelnost projektu. Zpoždění nyní nemá jenom SIS, ale také Vízový informační systém (VIS), protože oba projekty realizuje stejná společnost.

Musím zde říci, že mám stále důvěru v pana místopředsedu Barrota. Ve svém politickém životě se vždy projevoval jako způsobilý, seriózní a ryzí proevropan. Víme, že projekt SIS nezahájil; zdědil jej, když souhlasil se změnou portfolia na žádost předsedy Barrosa. Služby Evropské komise a společnosti, s níž byla uzavřena smlouva na vývoj centrálního systému, by však zjevně měly být pohnány k odpovědnosti.

Parlament se podílí na sestavování rozpočtu. Máme právo a povinnost žádat od Evropské komise vysvětlení. Proč potřebujeme SIS II? Potřebujeme lepší kontrolu nad našimi vnějšími hranicemi, potřebujeme větší bezpečnost, potřebujeme biometrické údaje a potřebujeme, aby upozornění byla propojena. Jsou v plánu dva celkové technické testy, takzvané mezníkové testy, první 22. prosince a druhý v létě 2010. Cílem prvního testu je prověřit plynulost, spolehlivost a účinnost SIS II v provozních podmínkách v časovém úseku 72 hodin a zkontrolovat, zda zásadní klíčové vlastnosti a soudržnost údajů fungují bez problémů či přerušení.

Vyvolává to mnoho otázek. Za prvé, existuje riziko, jež může ohrozit provedení testu letos v prosinci? Za druhé, je možné za účelem omezení tohoto rizika snížit úroveň požadavků nebo dokonce počet států, které se mají podílet na testu? Za třetí, lze o těchto nových testech uvažovat jako o části roční smlouvy se společností, nebo budou považovány za dodatečné požadavky, včetně dodatečných nákladů? Za čtvrté, vedlo odhalení problémů a technických chyb k doplnění dalších služeb do smlouvy? Kolik peněz bylo z těchto důvodů vyplaceno? Za páté, kolik činilo celkové penále uložené dodavateli – které zmínil pan místopředseda Barrot – za zpoždění a technické chyby, které způsobily, že předchozí testy byly neúspěšné? Za šesté, domnívá se Komise, že dojde-li k přechodu k alternativnímu řešení, bude ukončena smlouva se společností Steria? Pokud ano, jaké dopady to bude mít na VIS?

A konečně, paní předsedající, poslední otázka: je pravda, že Bulharsko a Rumunsko již nechtějí čekat na SIS II a již je v plánu jejich začlenění do SIS I?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Děkuji vám, paní předsedající. Pokusím se dodržet svou řečnickou dobu. Zavedení SIS II a jeho funkčnost v zásadě vítáme. Když jsem na počátku tohoto tisíciletí zastával funkci ministra vnitra, silně jsem se za tento systém zasazoval. V té době se nám dostalo slibu, že bude zaveden

v roce 2007, přičemž jedním z důvodů bylo, že naléhavě potřebujeme, aby se na této bezpečnostní architektuře mohly podílet nové členské státy.

Nové členské státy jsou zde, ale SIS II zde dosud není. Zpoždění je nutno neúprosně analyzovat a vyšetřit. Je také nutno vyvodit jasné důsledky. Měli bychom se z minulých zkušeností poučit do budoucna.

Musíme uznat, že Komise udělala všechno pro to, aby projekt SIS II pokročil, včetně toho, že akceptovala výsledky testů, které nebyly úplně ideální. Nesmíme však zapomínat, že nemá smysl v této věci dělat příliš velký kompromis, protože by to bylo na úkor stability a spolehlivosti systému. Měli bychom proto zabránit, aby členským státům vznikla na základě analýzy nebo testů a dalšího zpoždění se systémem další finanční zátěž. To, co potřebujeme, je 100% transparentnost. Také musíme hovořit jasnou řečí s těmi, kdo jménem Komise projekt realizují, což musí znamenat také to, že v případě potřeby ponesou tito manažeři projektu finanční důsledky.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Paní předsedající, pane komisaři, v roce 2006, kdy nové členské státy čekaly, že se připojí k schengenskému prostoru, jsme se dohodli a bylo nám určeno, že jednou z podmínek je, že musí být v provozu SIS II. Mezitím vyšlo najevo, že systém vůbec nebude provozuschopný. Pak jsme slyšeli, že podlaha není dost pevná, aby unesla tíhu technického vybavení, a kdyby bývalo portugalské předsednictví nepřišlo s řešením uvést do provozu systém SIS na základě zásady „jeden za všechny“, tak by bezpochyby osm nových členských států ještě teď na přistoupení k schengenskému prostoru čekalo.

Měli bychom mít na paměti, že mezitím bylo třeba podepsat nové smlouvy a vytvořit nové finanční balíčky na financování vývoje systému SIS II, zatímco je ještě třeba zaplatit provoz systému SIS I+. Prakticky tak financujeme dva systémy, což stojí evropské daňové poplatníky nemalou částku peněz. Samozřejmě hovoříme o velké investici, pokud jde na zajištění bezpečnosti evropských občanů. Na rozdíl od své levicové kolegyně cítím, že to může přinést velkou kvalitativní změnu ve prospěch evropské bezpečnosti.

Také bych rád věděl více o tomto zpoždění, protože v roce 2001 byl vývoj systému naplánován na pět let, od roku 2002 do roku 2007. Nyní hovoříme o tom, že bude vyvíjen snad více než deset let. Pane komisaři, není možné, aby byla v případě technického systému taková míra nejistoty, že se doba jeho vyvíjení zdvojnásobí. Jsme si dobře vědomi toho, že techničtí šotci mohou házet klacky pod nohy a veřejná investice může být opožděna, ale nakonec musíme položit otázku: z jakého důvodu? Nezdržují vývoj systému SIS II úmyslně některé země, vlastně některé členské státy? A abych otázku zakončila, jaká je záruka, že to stejně nedopadne se systémem VIS?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, vzhledem ke zpožděním a problémům s dokončením práce na SIS II a k předpovědím, podle nichž systém nebude zcela funkční do konce roku 2011, podle některých dokonce do roku 2015, bylo rozhodnuto provést do konce tohoto roku testy, které posoudí funkčnost SIS II. Je rozhodnuto, že pokud se prokáže, že je systém defektní, bude zaveden alternativní plán, jenž vychází ze zdokonalení SIS I.

Tím vzniká několik otázek. Je Evropská komise ochotna provést alternativní plán? Co bude s investicemi členských států, které nesly náklady spojené s nákupem vybavení pro služby nového systému? Bude toto vybavení využito v alternativním plánu? A konečně, jak zamýšlí Komise vymáhat smluvní pokuty od těch, kdo jsou za projekt zodpovědní?

Jacques Barrot, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, nemohu odpovědět na všechny otázky, které mi byly položeny, protože se nyní nacházíme v obtížné době. Pokud jde o VIS, centrálního systému se týkají testy, které musí být provedeny do 11. listopadu, a pokud jde o SIS II, musí být mezník, totiž kritérium, splněno do konce letošního roku.

Za prvé, jsem velmi vděčný všem řečníkům. Chci, aby měl Evropský parlament úplný přístup ke všem informacím. Rád bych vám připomněl vám, že tyto dva velké systémy byly členskými státy navrženy právě tak, aby státy mohly využívat svobodu pohybu v bezpečných podmínkách, jak zdůraznili zejména pan Busuttill a Moraes.

Nejprve bych se pokusil odpovědět na otázku ohledně VIS, zejména paní Ludfordové, která na tomto problému měla zvláštní zájem jako zpravodajka. Co můžeme říci, je, že do 11. listopadu budou provedeny testy VIS, které nám řeknou, zda bychom měli změnit směr. Dosud se lze domnívat, že VIS má solidní architekturu a skutečně i několik poruch, které však lze napravit. Nicméně nám tyto testy ukážou, zda musíme ukončit smlouvu s dodavatelem. Nyní je předčasné o tom hovořit, ale časový harmonogram by byl v tomto případě odpovídajícím způsobem změněn.

Zdůraznil bych, že Rada v roce 2005 rozhodla, že členské státy musí VIS zavést soudržně a koordinovaně. Proto nařízení o VIS stanoví, že systém bude uveden do provozu datem stanoveným Komisí v prvním regionu, jakmile všechny členské státy konstatují, že provedly veškeré technické a právní úpravy nezbytné k využívání VIS v tomto regionu.

To znamená, že provoz VIS bude zahájen v prvním regionu – v severní Africe, do něž patří země představující největší rizika, pokud jde o nezákonné přistěhovalectví a bezpečnost – v týž den pro všechny členské státy. To mě vede k tomu, abych řekl, že je skutečně důležité, aby všechny členské státy byly schopny si VIS osvojit, provozovat a spravovat, protože by bylo nanejvýš škodlivé, kdyby se prokázalo, že centrální systém funguje normálně, ale že jsme nuceni ještě více prodloužit lhůtu kvůli zpoždění na straně několika členských států. Proto jsem v tomto bodě poněkud naléhavý.

Paní Ludfordová upozornila zvláště na problém Olympijských her. Upřímně doufám, že do té doby učiníme pokroky. Je ale pravdou, že v případě Spojeného království existuje ustanovení, aby se před Olympijskými hrami připojilo k SIS I+, pokud se takový krok ukáže jako nezbytný.

Také bych chtěl říci, že pokud jde o žadatele o vízum, upřímně doufáme, že se příliš neodchýlíme od stanovené lhůty, protože je to pro nás velmi důležité, a vážná hrozba, že si lidé budou víza „obstarávat“ na konzulátech, může být větší, pokud se s VIS opozdíme příliš.

Paní Ždanoková hovořila o biometrických údajích a kontrole vstupu do systému. Domnívám se, že budeme mít příležitost o tom ještě hovořit, nicméně tyto kontroly budou podléhat řadě jasných pravidel. Zaznamenal jsem, že paní Ernstová je proti systému, ale chci připomenout také to, co mi řekl pan Kikrhope. Nyní přistoupím k otázce pana Coelho. Pan Coelho je se SIS II dobře obeznámen a rád bych se pokusil odpovědět na některé jeho otázky, přičemž si ponechám otevřenou možnost mu napsat, abych mu poskytl další odpovědi na jeho sedm otázek.

Mohu říci, že Komise zahájila smluvní vyjednávání se svým spoludodavatelem a že tato vyjednávání byla zaměřena na dvě oblasti: zprovoznění dodatečných služeb a zařízení, jichž je třeba k provedení testu prvního mezníkového testu, a změna základní smlouvy, jež by umožnila v této smlouvě formalizovat mezníky v rámci SIS II. Koncem července jsme dosáhli celkové dohody. Dosáhli jsme koncem července celkové dohody a je pravda, že spoludodavatel zdůraznil, že některé specifikace podle všeho velmi komplikují dosažení tohoto prvního mezníku. Nicméně jsme s dodavatelem podepsali smlouvu, jež stanoví, že tohoto mezníku musí být dosaženo.

V období analýzy a nápravy nedostatků se však ukázalo, že SIS II je vybudován na pevných základech, i když občas mimořádně složitých, a že nedostatky lze napravit, i když k tomu bude třeba vynaložit určité úsilí.

Tato hloubková analýza nám umožnila určit několik způsobů, jak systém zdokonalit, je však pravda, pane Coelho – a říkám to také celému Parlamentu –, že je před námi v této oblasti velice ambiciózní projekt a že není snadné si představit, co přesně nastane.

Nicméně mohu říci, že jsme konsorciu Hewlett-Packard-Sterea uložili smluvní pokuty, abychom jej potrestali jednak za jeho neschopnost dodat systém na úrovni požadované ve smlouvě na konci smluvní fáze provozního testování systému, jednak – v každém případě v tuto chvíli – za zpoždění s interními testy VIS.

Oba tyto projekty jsou řízeny toutéž smlouvou, takže penále je odvozeno stejně z účtů za SIS II i VIS. Výše těchto pokut je téměř 3,5 milionů EUR, a pokud jde o VIS, tak penále průběžně narůstá, zatímco penále za SIS II bylo přerušeno v lednu, kdy bylo zahájeno provádění analýzy a nápravy nedostatků. Pokud by bylo nutno od těchto projektů upustit, spoludodavatel by určitě musel nést odpovídající náklady.

Paní předsedající, za daných okolností a vzhledem k tomu, co jsem řekl jak v souvislosti s VIS a testy, které budou provedeny do 11. listopadu, tak v souvislosti se SIS II a cílem potvrzení, zda je jeho architektura skutečně životaschopná, prostřednictvím mezníku na konci roku, nejsem s to podat přesnější odpověď, protože se nyní nacházíme ve fázi provádění těchto testů a příprav na mezník.

Chci Parlamentu říci, že uvítáme, když nám pomůže pobízet spoludodavatele. Jak jste viděli, jsem velmi odhodlán a osobně jsem se do této záležitosti zapojil. Doufám, že podobně jako v případě projektu Galileo budu mít větší či menší úspěch se záchranou obou těchto projektů, jež jsou technologicky velice zajímavé a přinesly by Evropě prospěch z vysoce výkonného systému, ale nemohu si tím být dnes večer zatím jist.

Také uvítáme, když nám Parlament pomůže pobízet členské státy: pokud jde o VIS, zjišťujeme, že největší zpoždění v tuto chvíli způsobuje několik členských států.

Paní předsedající, dobře si uvědomuji, že jsem neodpověděl na každou jednotlivou otázku, ale budu Parlamentu nadále plně k dispozici, a poskytnu veškeré informace, jež poslanci, zvláště ti, kteří mi dnes večer kladli otázky, požadují, jakmile je budu mít.

Předsedající. – Pane komisaři, děkuji vám za odpověď. Obdržela jsem tři návrhy usnesení k ukončení této rozpravy.⁽²⁾

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 22. října 2009 v 11:00.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:45.)

⁽²⁾ Viz zápis.